

บทที่ 5

การวิเคราะห์และตีความข้อมูล

ในส่วนนี้ผู้วิจัยเสนอการวิเคราะห์และตีความข้อมูลโดยอาศัยกรอบแนวคิดเรื่องวัยรุ่นและ
อัตลักษณ์ ร่วมกับแนวคิดเรื่องการลู่เข้าเชิงสัญลักษณ์ และทฤษฎีการใช้สื่อมวลชนเพื่อประโยชน์
และความพึงพอใจ โดยแบ่งหัวข้อในการวิเคราะห์ตามปัญหาคำถามการวิจัยดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้สื่อคาราโอเกะ

ได้แก่การตอบปัญหาคำถามการวิจัยข้อที่ 1 ว่า "ลักษณะพฤติกรรมการใช้สื่อคาราโอเกะของ
วัยรุ่นเป็นอย่างไร"

- แบ่งเป็น 1. พฤติกรรมที่เกิดขึ้นก่อนการใช้สื่อคาราโอเกะ
2. พฤติกรรมที่เกิดขึ้นขณะใช้สื่อคาราโอเกะ
3. พฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายหลังการใช้สื่อคาราโอเกะ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอัตลักษณ์วัยรุ่นที่ปรากฏและพฤติกรรมการใช้สื่อ คาราโอเกะ

ได้แก่การตอบปัญหาคำถามการวิจัยข้อที่ 2 ว่า "ลักษณะของกลุ่มวัยรุ่นที่วิจัยและความ
สัมพันธ์ระหว่างอัตลักษณ์วัยรุ่นที่ปรากฏในการวิจัยกับพฤติกรรมการใช้สื่อคาราโอเกะ"

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ผู้วิจัยแบ่งประเด็นการวิเคราะห์เป็น 2 ประเด็นดังนี้

2.1 อัตลักษณ์ของวัยรุ่นที่ปรากฏเด่นชัดในการวิจัย

- แบ่งเป็น 1. อัตลักษณ์ด้านภูมิลำเนา
2. อัตลักษณ์ด้านชนชั้นทางสังคมและฐานะทางเศรษฐกิจ
3. อัตลักษณ์ด้านเพศ

2.2 ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้สื่อคาราโอเกะและอัตลักษณ์ของวัยรุ่น

ได้แก่การตอบคำถามว่า กลุ่มวัยรุ่นใช้คาราโอเกะในการแสดงออก รักษา สร้าง
อัตลักษณ์ทางสังคมของเขาอย่างไร และการใช้สื่อคาราโอเกะที่แตกต่างกันของวัยรุ่นที่ศึกษาแต่ละ
กลุ่มมีความสัมพันธ์กับอัตลักษณ์ที่แตกต่างกันของเขาหรือไม่ อย่างไร

ในเบื้องต้นผู้วิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาทั้ง 3 กลุ่มนี้ประกอบด้วยชนชั้นที่แตกต่างกันโดยที่มีกลุ่มตัวอย่างที่ 3 เพียงกลุ่มเดียวในการวิจัยที่มีชนชั้นทางสังคมและฐานะทางเศรษฐกิจต่ำกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ 1 และ 2 ซึ่งมีชนชั้นทางสังคมและฐานะทางเศรษฐกิจสูงกว่า ความแตกต่างอื่นๆของกลุ่มที่พบคือลักษณะของสถานบริการคาราโอเกะที่กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ 3 เลือกใช้สถานบริการระดับล่าง ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และ 2 มีการเลือกใช้สถานบริการระดับสูง เนื่องจากในกลุ่มมีแนวโน้มที่จะเลือกสถานบริการคาราโอเกะที่อยู่ใกล้ และมีเพลงใหม่ๆให้เลือก ลักษณะที่น่าสนใจอีกประการคือ สมาชิกในกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ประกอบด้วยเพศหญิงล้วน กลุ่มตัวอย่างที่ 3 มีสมาชิกเพศชายล้วน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ 1 มีสมาชิกเพศชาย 2 คนและเพศหญิง 3 คน

ในส่วนต่อไปผู้วิจัยวิเคราะห์ความหมายของพฤติกรรมต่างๆที่ปรากฏดังนี้

ส่วนที่ 1. พฤติกรรมการใช้สื่อคาราโอเกะ

ในส่วนของการวิเคราะห์และตีความพฤติกรรมการใช้สื่อคาราโอเกะประกอบด้วย การพิจารณาข้อมูลพฤติกรรมต่างๆที่ผู้วิจัยได้จากการสัมภาษณ์และการสังเกตจากสถานบริการคาราโอเกะ โดยผู้วิจัยแบ่งพฤติกรรมการใช้สื่อคาราโอเกะเป็น 3 ขั้นตอนตั้งแต่การเก็บข้อมูลคือ

- 1.1 พฤติกรรมที่เกิดขึ้นก่อนการใช้สื่อคาราโอเกะ ขั้นตอนนี้หมายถึงการวิเคราะห์กิจกรรมต่างๆที่กลุ่มวิจัยกระทำก่อนการเข้าร่วมในการใช้สื่อคาราโอเกะ
- 1.2 พฤติกรรมที่เกิดขึ้นขณะทำการใช้สื่อคาราโอเกะขั้นตอนนี้ หมายถึงการวิเคราะห์กิจกรรมต่างๆที่เกิดขึ้นในสถานบริการคาราโอเกะทั้งหมด ตั้งแต่เริ่มเข้าไปในสถานบริการคาราโอเกะจนกระทั่งจบการใช้สื่อคาราโอเกะ
- 1.3 พฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายหลังการใช้สื่อคาราโอเกะ ขั้นตอนนี้ หมายถึงการวิเคราะห์กิจกรรมตั้งแต่จบการใช้สื่อคาราโอเกะว่าผู้ใช้มีการกระทำใดๆเกิดขึ้นภายหลังจากนั้นบ้างรวมถึงความรู้สึกที่ผู้ใช้มีต่อการใช้สื่อคาราโอเกะ และความพึงพอใจที่ได้รับภายหลังกิจกรรมเสร็จสิ้น

การแบ่งลักษณะพฤติกรรมเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ส่วนนี้ จะทำให้ผู้วิจัยสามารถลำดับเหตุการณ์ ตลอดจนเรียบเรียงประเด็นต่างๆที่วิจัยครั้งนี้ ให้มีความครอบคลุมในหัวข้อที่วิจัยแต่ละหัวข้อ

1. พฤติกรรมที่เกิดขึ้นก่อนการใช้สื่อคาราโอเกะ

ขั้นตอนนี้หมายถึงการวิเคราะห์กิจกรรมต่างๆที่กลุ่มวัยรุ่นกระทำก่อนเข้าร่วมการใช้สื่อคาราโอเกะ ซึ่งได้จากข้อมูลในส่วนของพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดและมีส่วนผลักดันให้เกิดการใช้สื่อคาราโอเกะ ประกอบด้วย

- วัตถุประสงค์และความคาดหวังที่จะได้รับการเข้าร่วมกิจกรรม
- การนัดหมายและกิจกรรมที่เกิดขึ้นก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม
- การเลือกสถานที่

วัตถุประสงค์และความคาดหวังที่จะได้รับการร่วมการใช้สื่อคาราโอเกะ

วัตถุประสงค์และความคาดหวังที่กลุ่มตัวอย่างมีต่อกิจกรรมเป็นลักษณะของการมองประโยชน์ของสื่อคาราโอเกะว่าจะให้ประโยชน์อะไรแก่เขาได้ในเบื้องต้น ลักษณะของวัตถุประสงค์และความคาดหวังของแต่ละกลุ่มมีดังต่อไปนี้

ในกลุ่มตัวอย่างที่ 1 พบว่าสาเหตุในการเลือกการใช้สื่อคาราโอเกะเป็นกิจกรรมของกลุ่มที่นิยมกระทำร่วมกันนั้นคือคาราโอเกะเป็นสื่อที่มีลักษณะเอื้อให้พวกเขาได้มีเวลาและโอกาสในการพูดคุยร่วมกันมากกว่าสื่ออื่นๆเช่นการชมภาพยนตร์ การไปเที่ยววัดสไก้เรค อีกทั้งสถานบริการคาราโอเกะมีเวลาทำการในตอนกลางคืน ซึ่งลักษณะการพบปะสังสรรค์ของกลุ่มมักเป็นช่วงเวลานี้เช่นกัน สถานที่และบริการอื่นๆเช่น ห้างสรรพสินค้า ร้านอาหารมักปิดทำการก่อน ทำให้เกิดช่วงเวลาที่ใช้สื่อคาราโอเกะสามารถสอดแทรกเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมกลุ่มนี้ได้ อย่างพอดีพอดี นอกจากนี้ในการเลือกใช้สื่อคาราโอเกะของสมาชิกในกลุ่มที่ 1 ยังคาดหวังว่าจะได้รับความบันเทิงจากการร้องเพลงของสมาชิกกลุ่มอีกด้วย

ในกลุ่มตัวอย่างที่ 2 พบว่าการใช้สื่อคาราโอเกะมีส่วนเข้ามาเป็นกิจกรรมของกลุ่มในรูปแบบของกิจกรรมเพื่อความบันเทิงทั้งในวันปกติและวันหยุด เนื่องจากสมาชิกกลุ่มพึงพอใจกับการได้แสดงออก ได้ร้องเพลงที่ชอบ และใช้เวลาด้วยกันในกลุ่ม สมาชิกกลุ่มบางคนยังให้ความเห็นว่าการใช้สื่อคาราโอเกะนั้นทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองและกล้าแสดงออกมากขึ้น นอกจากนี้การใช้คาราโอเกะยังช่วยให้รู้จักเพื่อนในกลุ่มแต่ละคนมากยิ่งขึ้นโดยการสังเกตจากพฤติกรรมการแสดงออก การเลือกเพลงที่ร้อง ทำให้ทราบนิสัยและรสนิยมของเพื่อนได้

ในกลุ่มตัวอย่างที่ 3 พบว่า วัตถุประสงค์ในการใช้สื่อคาราโอเกะของกลุ่มนี้อยู่ที่การได้รวมกลุ่มกันร้องเพลง ดื่มเหล้าผ่อนคลายทำให้เกิดกำลังใจที่จะกระทำกิจกรรมต่างๆต่อไปซึ่งกิจกรรมคาราโอเกะที่เกิดขึ้นในแต่ละสัปดาห์นั้นคือสิ่งที่สมาชิกทุกคนรอคอย และคาดหวังว่าในการใช้สื่อคาราโอเกะจะช่วยบรรเทาความเครียดจากชีวิตส่วนตัว การงานที่พบเจอมาตลอดสัปดาห์

โดยสรุปแล้ว วัตถุประสงค์ และความคาดหวังของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 คือ ความต้องการด้านความบันเทิง ด้านการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมภายในกลุ่ม องค์ประกอบของขั้นตอนพฤติกรรมก่อนการใช้สื่อคาราโอเกะอีกประการคือ การนัดหมายซึ่งมีลักษณะดังนี้

การนัดหมาย

การนัดหมายหมายถึง พฤติกรรมการสื่อสารของคนในกลุ่ม เพื่อการทำความเข้าใจร่วมกันว่า การใช้สื่อคาราโอเกะจะเกิดขึ้นที่ใด เมื่อไร และ ประกอบด้วยสมาชิกคนใดบ้าง

การนัดหมายนั้นสามารถสร้างข้อสรุปได้ว่า การนัดหมายทำให้มองเห็นความสัมพันธ์ภายในกลุ่มหากความสัมพันธ์ภายในกลุ่มมีการพบปะสังสรรค์กันอย่างสม่ำเสมอ ก็ไม่จำเป็นต้องนัดหมายกันก่อนล่วงหน้าแต่ในกลุ่มที่สมาชิกกลุ่มต่างมีภาระหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบแตกต่างกัน จำเป็นต้องมีการนัดหมายก่อนล่วงหน้า แสดงให้เห็นการจัดสรรเวลาว่างอย่างมีระบบ

จากการวิจัยพบว่า การนัดหมายเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ 1 เนื่องจากปัจจุบัน สมาชิกกลุ่มได้แยกย้ายทำงานในที่ต่างๆ ซึ่งทำให้เวลาว่างของแต่ละคนอาจจะไม่ตรงกัน นอกจากนี้การนัดหมายในกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ยังแสดงให้เห็นถึงภาวะความเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งสมาชิกกลุ่มแต่ละคนต่างประกอบอาชีพ มีหน้าที่การงานที่ต้องรับผิดชอบ และยังต้องมีการจัดวางตารางการใช้เวลาต่างๆให้มีระเบียบอีกด้วย ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ 2 และ 3 ที่ไม่ได้อาศัยการนัดหมายกันล่วงหน้า เนื่องจากมีการมีปฏิสัมพันธ์กันอยู่อย่างสม่ำเสมอ กระทำกิจกรรมต่างๆร่วมกันอยู่แล้ว อีกทั้งการรวมกลุ่มโดยไม่ต้องนัดหมายกันก่อนล่วงหน้าของสมาชิกในกลุ่มตัวอย่างที่ 3 ยังเป็นการแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดระหว่างสมาชิกในกลุ่มด้วยกัน ความมีรสนิยมแบบเดียวกันในการใช้เวลาว่างด้วยการนั่งดื่มกินและใช้บริการคาราโอเกะที่ร้านสมัครใจโดยไม่ต้องนัดหมายกันอีกด้วย

องค์ประกอบส่วนต่อไปของขั้นตอนพฤติกรรมก่อนการใช้สื่อคาราโอเกะคือการเลือกสถานที่ มีรายละเอียดดังนี้

การเลือกสถานที่

การเลือกสถานบริการคาราโอเกะของแต่ละกลุ่มนั้นมีความสำคัญต่อการวิจัยครั้งนี้ เนื่องจาก ลักษณะของสถานบริการคาราโอเกะแต่ละแห่งมีความแตกต่างกันออกไป ผู้ใช้จึงต้องมีการเลือกให้มีความเหมาะสมกับลักษณะของตน ซึ่งมีความต้องการแตกต่างกันออกไป

โดยลักษณะของสถานบริการคาราโอเกะแต่ละแห่งมีผลให้พฤติกรรมการเลือกของผู้ใช้แตกต่างกันออกไป ผู้วิจัยพบว่ายิ่งสถานบริการคาราโอเกะมีระดับสูงเท่าไร ผู้ใช้ยิ่งมีทางเลือกมากขึ้นเท่านั้น ในกลุ่มที่ใช้สถานบริการคาราโอเกะระดับสูงนั้น ผู้ใช้มีทางเลือกตั้งแต่การเลือกห้องสำหรับร้องคาราโอเกะทั้งแบบห้องส่วนตัว หรือนั่งรวมกันในห้องโถง มีสไตลิ่งการตกแต่งห้องให้เลือกมากมาย ในขณะที่คาราโอเกะแบบระดับล่างนั้นเป็นห้องรวมเพียงห้องเดียว อีกทั้งยังใช้เพื่อกิจกรรมอื่น ๆ เช่นการกินข้าว การร้องเพลงคาราโอเกะร่วมกับบุคคลอื่น ๆ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

สถานบริการคาราโอเกะที่กลุ่มตัวอย่างใช้มีดังนี้

- กลุ่มตัวอย่างที่ 1 เลือกใช้สถานบริการคาราโอเกะ ชื่อ BMB Karaoke Box

กลุ่มตัวอย่างที่ 1 เลือกใช้บีเอ็มบีคาราโอเกะบ็อกซึ่งเป็นสถานคาราโอเกะระดับสูงทั้งนี้ เพราะกลุ่มมีความต้องการด้านความปลอดภัย และความสะดวกสบายในการเดินทางระหว่างสถานคาราโอเกะกับสถานที่อื่น ๆ อีกด้วย สถานบริการคาราโอเกะแห่งนี้ตั้งอยู่ใจกลางเมืองโดยอยู่ไม่ไกลจากถนนสีลม ทำให้สมาชิกกลุ่มมีความสะดวกในการเดินทางไปยังดิสน์โก้และกระทำกิจกรรมอื่น ๆ เช่นการเดินทางซื้อของที่ถนนสีลมภายหลังจากการใช้สื่อคาราโอเกะแล้ว

การเลือกใช้บริการแบบห้องส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ยังแสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างนี้เป็นกลุ่มที่ไม่ต้องการการใช้สื่อคาราโอเกะแบบเปิดเผย นั้นแสดงว่าการแสดงออกยังคงเป็นเรื่องที่จำกัดอยู่เฉพาะแต่ในกลุ่มเท่านั้น อีกประการหนึ่งก็คือ การเลือกห้องส่วนตัวเป็นการแสดงว่ากลุ่มต้องการความเป็นส่วนตัวเฉพาะกับคนในกลุ่มเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อเป็นการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่มด้วยตนเอง

- กลุ่มตัวอย่างที่ 2 เลือกใช้สถานบริการคาราโอเกะ ชื่อแอนแอนคาราโอเกะ ภายในโรงแรมมณเฑียร และห้องสำหรับกิจกรรมคาราโอเกะภายในบ้านของสมาชิกกลุ่มจัดเป็นสถานบริการคาราโอเกะระดับสูง กลุ่มตัวอย่างที่ 2 มีการเลือกใช้บริการคาราโอเกะแบบห้องร่วมกับแขกคนอื่นๆ ในสถานบริการคาราโอเกะแอนแอน การเลือกสถานที่แบบห้องรมนั้นแสดงให้เห็นถึงความต้องการของกลุ่มที่ต้องการแสดงออกต่อหน้าชุมชนจากการร้องเพลง การแสดงฐานะร่ำรวย ทั้งนี้เพื่อเกิดการยอมรับระหว่างบุคคลภายในกลุ่มได้แก่เพื่อนๆในกลุ่ม และได้รับการยอมรับนับถือจากคนภายนอกกลุ่ม เช่น พนักงาน,แขกที่มาใช้บริการอื่นๆ การได้รับการบริการอย่างดีเป็นกันเอง ได้รับส่วนลด และสิทธิพิเศษในการสั่งอาหารจากห้องอาหารข้างบน สิทธิพิเศษเหล่านี้เป็นสิ่งที่ได้รับการถ่ายทอดมาจากบิดา-มารดาของสมาชิกกลุ่มอีกทีหนึ่งเป็นการถ่ายทอดทางอัตลักษณ์ทางชนชั้นและฐานะทางเศรษฐกิจ โดยผ่านทาง การเลือกสถานที่โดยที่สมาชิกกลุ่มได้รับการสร้างและปลูกฝังมาจากสถาบันครอบครัว ซึ่งได้วางรากฐานที่ดีไว้ในสังคม

การเลือกใช้สถานคาราโอเกะระดับสูงของกลุ่มตัวอย่างที่ 2 จึงเป็นการตอกย้ำอัตลักษณ์ที่มีอยู่เดิมให้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยสถานคาราโอเกะที่กลุ่มตัวอย่างที่ 2 เลือกนั้นสมาชิกในกลุ่มได้ใช้เกณฑ์ในการเลือกคือ มีบริการดี มีความคึกคัก มีเพลงให้เลือกจำนวนมาก

- กลุ่มตัวอย่างที่ 3 เลือกใช้สถานบริการคาราโอเกะ ชื่อ "สมัครใจ" ตั้งอยู่บริเวณถนนสีรินธร ตามลักษณะของสถานที่แล้วสมัครใจคาราโอเกะจัดเป็นสถานบริการคาราโอเกะระดับล่างทั้งนี้เพราะมีการใช้บริเวณสำหรับกิจกรรมคาราโอเกะร่วมกับกิจกรรมอื่นๆเช่นเดียวกับร้านอาหารอีกทั้งสถานบริการคาราโอเกะนี้มีบริเวณคับแคบกล่าวคือมีพื้นที่สำหรับกิจกรรมเพียง 1 คูหาเท่านั้น ผู้วิจัยพบว่าสมาชิกกลุ่มนั้นมีความคุ้นเคยกับสถานที่ และมีบรรยากาศเป็นกันเองไม่มีพิธีการ แม้ว่าจะมีอุปกรณ์และเพลงไม่มากเท่ากับสถานที่แบบอื่นๆ แต่การได้ใช้สถานที่ที่มีความคุ้นเคยแห่งนี้ทำให้สมาชิกกลุ่มมีความเหมือนเป็นบ้านหลังที่ 2 ของตนอีกทั้งยังประกอบด้วยผู้คนที่คุ้นเคยเข้าออกเข้าใจ และมีภูมิลำเนาจากต่างจังหวัดเหมือนกับเขา สถานที่แห่งนี้จึงเป็นสถานที่เฉพาะเหมาะสมกับบุคคลที่มีลักษณะแบบเดียวกันซึ่งตกอยู่ในฐานะอย่างเดียวกัน ผู้ที่ไม่ได้รับการยอมรับจากสังคมภายนอกบวกกับความทุกข์ยากที่ได้รับ การใช้คาราโอเกะในที่นี้นอกจากความบันเทิงที่ได้รับแล้วจึงเป็นการมาใช้สถานที่ที่ซึ่งมีคนแบบเดียวกับเขาอยู่ด้วย

กล่าวโดยสรุปขั้นตอนก่อนการคาราโอเกะนั้น ประกอบด้วยขั้นตอนการตัดสินใจว่าจะเข้าร่วมกับกิจกรรมหรือไม่ โดยสมาชิกส่วนใหญ่คำนึงถึงสมาชิกคนอื่นๆว่ามีความสนิทกับตนมากน้อยเพียงใด หากมีความสนิทสนมกับตนมากเท่าไร มีแนวโน้มว่าจะเข้าร่วมกับกิจกรรมสูง

ยิ่งขึ้นเท่านั้น ซึ่งสมาชิกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลต่างมีความคาดหวังตั้งแต่ก่อนร่วมกิจกรรมว่าคาราโอเกะ จะให้ความบันเทิงสนุกสนานร่วมกับเพื่อนฝูง นอกจากนี้สถานที่ยังเป็นองค์ประกอบสำคัญในการเกิดการใช้สื่อคาราโอเกะ ซึ่งลักษณะของสถานที่ที่สำคัญในการเลือกได้แก่

- ความสะดวกของทำเลที่ตั้ง = ทั้ง 3 กลุ่ม
- ความคุ้นเคยกับสถานที่ = ทั้ง 3 กลุ่ม
- การบริการที่ดี = ทั้ง 3 กลุ่ม
- มีอุปกรณ์และเพลงที่ทันสมัย = กลุ่มที่ 1, 2
- ความปลอดภัย = กลุ่มที่ 1

ในส่วนต่อไปเป็นการอธิบายลักษณะพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างที่พบในขั้นตอน ระหว่างการใช้คาราโอเกะ มีรายละเอียดดังนี้

2. พฤติกรรมขณะใช้สื่อคาราโอเกะ

ขั้นตอนนี้หมายถึงการวิเคราะห์กิจกรรมที่เกิดขึ้นในสถานบริการคาราโอเกะทั้งหมด ตั้งแต่เริ่มเข้าไปในสถานบริการคาราโอเกะจนกระทั่งจบการใช้สื่อคาราโอเกะประกอบด้วย (1) พฤติกรรมทางเลือกที่นั่งและการเลือกเครื่องดื่ม (2) พฤติกรรมเลือกเพลง (3) หัวข้อในการสนทนาตลอดจนการแสดงบทบาทต่างๆ และ (4) พฤติกรรมการเงิน

พฤติกรรมทางเลือกที่นั่ง และ เลือกเครื่องดื่ม

ลักษณะการเลือกที่นั่งและการเลือกเครื่องดื่มเป็นแบบแผนการกระทำที่เกิดขึ้นทุกครั้ง เมื่อเข้าไปในสถานบริการคาราโอเกะ การเลือกที่นั่งจะเป็นสิ่งช่วยบอกถึงลักษณะบุคลิก การแสดงออกในกิจกรรมของบุคคลนั้นได้ โดยเมื่อบุคคลนั่งในตำแหน่งที่เป็นจุดสนใจ เช่น ตรงกลาง หรือ หน้าจอโทรทัศน์ จะเป็นเสมือนสิ่งช่วยบอกถึงความสำคัญของบุคคลนั้นที่มีต่อกลุ่ม ขณะเดียวกัน สมาชิกกลุ่มเลือกที่นั่งในตำแหน่งอื่นๆ เช่น บริเวณริมเบาะ ริมทางเดิน หรือ ริมหน้าต่างอาจเป็นสิ่งที่แสดงถึงลักษณะนิสัย และความสนใจของเขาที่มีต่อสิ่งอื่นๆนอกเหนือจากการใช้สื่อคาราโอเกะในขณะนั้นก็ได้

ในการใช้สื่อคาราโอเกะแต่ละครั้ง ผู้ใช้สามารถเลือกตำแหน่งนั่งของตนได้ตามความต้องการ จากการสังเกตพบว่าผู้ที่มีส่วนร่วมในการใช้สื่อคาราโอเกะอย่างมกานั้นมักจะนั่งอยู่ตรง

กลาง และมักจะหันหน้าไปทางโทรทัศน์โดยตรง เช่นดูยและนิวในกลุ่มตัวอย่างที่ 1 จำและอ้อมในกลุ่มที่ 2 ส่วนผู้ที่ไม่สนใจในกิจกรรมนี้ เช่น แพท (กลุ่ม 1) มักจะนั่งอยู่ริมโซฟาด้านใดด้านหนึ่ง

ตัวเลือกอื่น ๆ ที่เป็นองค์ประกอบในขั้นตอนการใช้สื่อคาราโอเกะได้แก่ เครื่องดื่มและเพลง ก่อนการใช้สื่อคาราโอเกะจะเริ่มขึ้นพนักงานร้านคาราโอเกะมักจะให้ผู้ใช้คาราโอเกะสั่งเครื่องดื่มหรือกับแกล้มกันก่อน ลักษณะของกับแกล้ม หรือ เครื่องดื่มนั้นเป็นสิ่งที่แสดงถึงสถานะของแต่ละกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างที่ 1 การดื่มสุราต่างประเทศ แสดงให้เห็นว่าเป็นบุคคลที่เติบโตแล้ว และมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมดี ในขณะที่เดียวกันก็เป็นบุคคลทันสมัย กลุ่มตัวอย่างที่ 2 นิยมดื่มเครื่องดื่มประเภทน้ำอัดลมและน้ำผลไม้แสดงให้เห็นว่าสมาชิกในกลุ่มยังคงมีความเป็นเด็กอยู่ซึ่งเป็นไปตามอายุเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ 2 นั้นมีอายุเฉลี่ยต่ำสุดในจำนวน 3 กลุ่มที่ศึกษา

จากการที่กลุ่มตัวอย่างที่ 2 นิยมดื่มเครื่องดื่มประเภทน้ำอัดลมและน้ำผลไม้ แสดงให้เห็นว่า สมาชิกในกลุ่มยังคงมีความเป็นเด็กอยู่ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวเป็นไปตามอายุเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ซึ่งกลุ่มนี้มีสมาชิกที่มีอายุต่ำที่สุดในจำนวน 3 กลุ่มที่ศึกษาครั้งนี้ อีกทั้งการสั่งอาหารกินเล่นจำนวนมาก เช่นเดียวกับลักษณะของงานปาร์ตี้แสดงให้เห็นว่า สมาชิกกลุ่มมีทัศนคติต่อกิจกรรมคาราโอเกะว่าเป็นกิจกรรมบันเทิงเช่นเดียวกับงานสังสรรค์

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ 3 นิยมดื่มสุราไทยและสุราต่างประเทศทุกชนิด แสดงให้เห็นว่ากลุ่มมีนิสัยใช้ชีวิตเรียบง่ายไม่เรื่องมากโดยสมาชิกกลุ่มซึ่งประกอบด้วยสมาชิกเพศชายล้วนมีการแสดงความเป็นเพศชายซึ่งมีความแข็งแกร่ง การดื่มเก่งโดยผ่านการกินดื่มสุรา โดยเฉพาะการดื่มสุราไทยซึ่งมีราคาถูก อีกทั้งสมาชิกกลุ่มให้ความเห็นว่าสุราไทยมีรสชาติจัดและมีดีกรีแรงกว่าสุราต่างประเทศที่นิยมในกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ทำให้ประเด็นเรื่องความแตกต่างของฐานะทางเศรษฐกิจชัดเจนขึ้น โดยกลุ่มตัวอย่างที่ 3 ทราบว่าตนเองมีฐานะจน การเลือกดื่มสุราไทยทำให้ดื่มได้มากขึ้นและนานขึ้นกว่าการดื่มสุราต่างประเทศ อีกทั้งการดื่มสุราไทยแสดงว่า กลุ่มนี้ชอบการใช้ชีวิตเรียบง่ายไม่ฟุ้งเฟ้อ การกินดื่มนี้ขึ้นเพื่อสร้างความสนุกสนาน ครึกครื้นและเพื่อดับทุกข์

ในส่วนต่อไปนี้จะกล่าวถึง เพลง ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในขั้นตอนระหว่างการใช้สื่อคาราโอเกะ

เพลง

ในส่วนของเพลงในการวิจัยครั้งนี้ประกอบไปด้วย 3 ประเด็น คือ

1. ประเภทของเพลงในสถานบริการคาราโอเกะ
2. ข้อจำกัดของเพลงในสถานบริการคาราโอเกะ
3. การเลือกเพลงของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม

1. ประเภทของเพลงในสถานบริการคาราโอเกะ

สถานบริการคาราโอเกะจะแบ่งประเภทของเพลงในเบื้องต้นเพื่อความสะดวกในการค้นหาเพลง โดยสถานบริการคาราโอเกะทั้งหมด จะแบ่งเพลงโดยใช้ภาษาที่ร้องเป็นเกณฑ์ โดยสถานบริการคาราโอเกะบีเอ็มบีคาราโอเกะบ็อกซ์และสถานบริการแอนแอนคาราโอเกะจะมีอัลบั้มเพลงให้เลือก 2 อัลบั้ม เล่มหนึ่งจะเป็นภาษาไทย อีกเล่มหนึ่งประกอบด้วยภาษาอังกฤษและภาษาอื่นๆ เช่น ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาฝรั่งเศส ทั้งนี้เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าซึ่งสถานบริการคาราโอเกะขนาดใหญ่มักจะมีลูกค้าชาวต่างประเทศด้วย ยกเว้นแต่ที่สมัครใจคาราโอเกะ เพลงที่มีให้เลือกมีเพียงภาษาเดียวคือ ภาษาไทยซึ่งมีอัลบั้มเพลงให้เลือกเพียงเล่มเดียว

นอกจากการแบ่งเพลงจากภาษาแล้วสถานบริการคาราโอเกะมักจะมีการแบ่งย่อยลงไปอีกเพื่อความสะดวกในการเลือก แอนแอนคาราโอเกะ จะแบ่งเพลงตามตัวอักษร ภาษาไทยตั้งแต่ ก-ฮ ภาษาอังกฤษตั้งแต่ A-Z ในขณะที่เพลงใหม่นั้นจะพิมพ์เพิ่มโดยเฉพาะเป็นหน้าพิเศษ

สถานบริการคาราโอเกะบีเอ็มบีคาราโอเกะบ็อกซ์นั้นมีความทันสมัยมากที่สุดในบรรดาสถานบริการคาราโอเกะที่ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูล โดยมีการนำระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ในการจัดระบบเพลง การเก็บเพลง และการเลือกเพลง ทำให้ผู้ใช้มีความสะดวกในการเลือกเพลง โดยสามารถเลือกได้หลายวิธี ทั้งจากชื่อนักร้อง (โดยเลือกจากเพศนักร้อง และ จากตัวอักษรชื่อนักร้อง) และจากชื่อเพลง (โดยเรียงตามตัวอักษร) โดยที่มีหมวดหมู่สำหรับเพลงใหม่เช่นเดียวกัน ส่วนสถานบริการคาราโอเกะตามโรงแรมนั้นมักแบ่งประเภทของเพลงเบื้องต้นตามภาษา

สถานบริการคาราโอเกะของบีเอ็มบีนั้นจะแบ่งประเภทของเพลงเป็นภาษาไทย อังกฤษ และภาษาอื่น ๆ เช่นเดียวกับที่ แอนแอนคาราโอเกะ โดยที่ บีเอ็มบีนั้นผู้วิจัยมีความเห็นว่าทันสมัย

สมัยและมีระบบในการจัดเก็บ ชื่อเพลงและชื่อนักร้องทันสมัยกว่าแห่งอื่นๆที่วิจัย เมื่อเปรียบเทียบกับสถานบริการคาราโอเกะแห่งอื่นๆ สถานบริการบีเอ็มบีนั้นแบ่งเพลงตามภาษาของเพลง และเรียงตามชื่อนักร้อง ชื่อเพลง และยังมีเพลงประเภทอื่น ๆ สำหรับเพลงคู่ เพลงในโอกาสพิเศษ และมีหัวข้อเพลงใหม่ด้วย

สถานบริการคาราโอเกะแอนแอนคาราโอเกะมีอัลบั้มเพลงให้เลือก 2 อัลบั้ม หนาประมาณ 1 นิ้ว เล่มหนึ่งเป็นเพลงไทย อีกเล่มหนึ่งเป็นภาษาอื่น ๆ เช่น อังกฤษ, จีน, ญี่ปุ่น เป็นต้น โดยอัลบั้มเพลงไทยจะเรียงตามความใหม่ เก่าของแต่ละเพลง โดยเรียงตามรายชื่อนักร้อง หรือชื่ออัลบั้ม ในกรณีที่เป็นอัลบั้มรวมฮิต เช่นดาวแดง 1, ฮอทวอท 1,2,3,...

สถานบริการคาราโอเกะสมัครใจนั้นมีอัลบั้มเพลงไทยเพียงอย่างเดียว โดยในเล่มประกอบด้วยเพลงหลายแนว ปะปนกัน โดยจะไม่มี ใค้ด หรือ ตัวเลขกำหนดสำหรับใช้ในการเลือกเพลงเช่นเดียวกับสถานบริการคาราโอเกะแบบอื่นๆ แต่จะใช้วิธีเขียนชื่อเพลงและชื่อนักร้องลงในกระดาษสำหรับขอเพลงเลย การจัดเรียงเพลงนั้นเป็นแบบเดียวกับรายชื่อเพลงที่ปรากฏอยู่หลังเทปคาราโอเกะ โดยจะมีชื่ออัลบั้ม และ เรียงลำดับชื่อเพลงในอัลบั้มนั้นๆ เช่น คัมภีร์ ชุด 11 ไก่ พรรณทิพา ชุด กุหลาบแดง

2. ข้อจำกัดของเพลงในสถานบริการคาราโอเกะ

ลักษณะของข้อจำกัดของเพลงในสถานบริการคาราโอเกะผู้วิจัยพบว่าสืบเนื่องมาจากสาเหตุ 2 ประการคือ

1. ข้อจำกัดจากลักษณะของสถานบริการคาราโอเกะ และ
2. ข้อจำกัดจากผู้ผลิตวีดีโอเทป และแผ่นเลเซอร์ที่ใช้ในการคาราโอเกะ

มีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อจำกัดจากสถานบริการคาราโอเกะ

ลักษณะการเลือกรูปแบบของสถานบริการคาราโอเกะทำให้การเลือกเพลงมีข้อจำกัด และข้อดี แตกต่างกันในแต่ละรูปแบบ คือ ในการเลือกเพลงของห้องส่วนตัวนั้นสามารถเลือกเพลงติดต่อกันไปได้อย่างต่อเนื่อง เมื่อผู้ใช้คาราโอเกะร้องเพลงในสถานบริการคาราโอเกะแบบนั้นรวมนั้น จำนวนเพลงในการร้องแต่ละครั้งจะถูกจำกัดลงเพื่อความเหมาะสมกับสภาพโดยรวมสถานบริการคาราโอเกะแบบรวมที่ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลทั้ง 2 แห่ง คือ แอนแอนคาราโอเกะ

และสมัครใจ คาราโอเกะนั้นมีลักษณะที่เหมือนกันคือ ผู้ใช้คาราโอเกะสามารถร้องเพลงได้ครั้งละ 3 เพลงต่อ 1 โด๊ะจากนั้นจะส่งไมโครโฟนเวียนไปให้โด๊ะอื่นๆจนครบซึ่งบางครั้งมีผู้ใช้บริการเป็นจำนวนมาก ระยะเวลาที่ว่างเว้นจากการร้องเพลงก็ยาวนานตามไปด้วย ทำให้การใช้สื่อคาราโอเกะในแต่ละครั้งกลุ่มตัวอย่างได้ร้องเพลงไม่มากเท่าที่ต้องการ

2. ข้อจำกัดจากผู้ผลิต วิดีโอเทป และ แผ่นเลเซอร์ดิสก์ สำหรับใช้ในการคาราโอเกะ

ลักษณะของเพลงที่ใช้ในการคาราโอเกะนั้นมีข้อจำกัดคือเป็นเพลงที่ไม่ใช่เพลงใหม่ล่าสุดในท้องตลาดเหมือนกับตลาดเทปเพลง เนื่องจากการนำเพลงมาทำเป็นเพลงเพื่อใช้ในการใช้สื่อคาราโอเกะนั้นมีต้นทุนการผลิตที่สูงแต่มีตลาดที่แคบกว่าการจำหน่ายเทปเพลง ผู้ผลิตจึงจำเป็นต้องพิจารณาเพลงที่ได้รับความนิยมโดยทั่วไประดับหนึ่ง และมักเป็นเพลงที่ร้องโดยนักร้องที่มีสัญญากับค่ายเทปขนาดใหญ่ หรือเป็นนักร้องที่มีชื่อเสียง จึงทำให้เพลงอีกจำนวนมากไม่มีในรูปแบบคาราโอเกะ เพลงที่มีอยู่นั้นไม่ใช่เพลงที่ได้รับความนิยมในขณะนั้นและไม่มีความหลากหลายมากเท่ากับเพลงที่มีอยู่ในตลาดขณะนั้น จึงไม่อาจกล่าวได้ว่าเพลงที่กลุ่มตัวอย่างเลือกนั้นเป็นเพลงที่เขาต้องการร้องทั้งหมด เพราะยังมีเพลงอีกจำนวนมากที่กลุ่มตัวอย่างชอบและมีความต้องการร้องแต่สถานบริการคาราโอเกะแต่ละที่ไม่มีเพลงดังกล่าวให้เลือก อีกทั้งสถานบริการคาราโอเกะแต่ละแห่งมีความหลากหลายของเพลงไม่เท่ากัน จำนวนเพลงที่มีให้เลือกก็ไม่เท่ากัน สถานบริการคาราโอเกะระดับสูงนั้นมีประเภทและจำนวนเพลงให้ร้องมากกว่า ในขณะที่สถานบริการคาราโอเกะระดับล่างนั้นมีเพลงเพียง 1 อัลบั้มและเป็นเพลงไทยทั้งหมด

3. การเลือกเพลงของสมาชิกกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม

จากลักษณะการเลือกเพลงของสมาชิกกลุ่มทั้ง 3 กลุ่มนั้นสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ลักษณะการเลือกเพลงโดยทั่วไปของแต่ละกลุ่มนั้นมักใช้ความรู้สึกของตนเป็นเกณฑ์ในการเลือก แต่ยังคงต้องได้รับการเห็นชอบและสนับสนุนจากสมาชิกกลุ่มคนอื่นๆ หรืออย่างน้อย ผู้เลือกเพลงยังต้องคำนึงถึงอารมณ์ของกลุ่มด้วย ซึ่งเพลงที่ทุกคนเลือกในครั้งแรกของการร้องคาราโอเกะแต่ละครั้งจะเป็นเพลงที่ตนเคยร้องในการคาราโอเกะมาก่อน โดยเฉพาะในช่วงต้นของกิจกรรม โดยมีเหตุผลต่างๆกัน

เพลงนั้นประกอบจาก 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็น เนื้อหาและดนตรี สมาชิกกลุ่มแต่ละคนต่างก็ให้ความสำคัญต่อ 2 ส่วนนี้ไม่เท่ากันแต่ละคนให้ความเห็นที่แตกต่างกันออกไป บางคนเลือกเพลงที่มีเนื้อหาถูกใจไว้ก่อน ในขณะที่บางคนเน้นเพลงที่มีจังหวะและดนตรีสนุกสนาน

ในกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และ 2 ผู้วิจัยพบว่าสมาชิกส่วนใหญ่ในกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และ 2 ซึ่งมีสมาชิกกลุ่มส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงยอมรับว่า เนื้อหาของเพลงแต่ละเพลงนั้นมีความสำคัญในการเลือกมากกว่า โดยเฉพาะในโอกาสที่การมาคาราโอเกะนั้นเพื่อสมาชิกในกลุ่มคนใดคนหนึ่งโดยเฉพาะ ตัวอย่างเช่น สมาชิกในกลุ่มเพิ่งอกหักมาและอยู่ในอารมณ์เศร้าหมอง สมาชิกในกลุ่มจะเลือกเพลงที่สามารถให้กำลังใจเพื่อนได้ เช่นหนูใหญ่ในกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ซึ่งมีการเลือกเพลงให้มีเนื้อหาเหมาะสมกับบรรยากาศโดยรวมของกลุ่ม ในกรณีที่มีสมาชิกในกลุ่มมีความรู้สึกเสียใจ ผิดหวังในความรัก หนูใหญ่กล่าวว่าสมาชิกกลุ่มของเธอใช้เพลงในการช่วยเยียวยาความรู้สึกของเพื่อนและหลีกเลี่ยงการใช้เพลงที่ตรงกับความรู้สึกของเพื่อนในขณะนั้นเพราะจะทำให้เพื่อนรู้สึกแย่ง

หนูใหญ่ (กลุ่ม2) : “ถ้ามีคนในกลุ่มอกหักมา แหมก็ไม่บ่อยหรอกที่
กำลังใจอะไรอย่างนี้ เราก็จะพยายามเลือกเพลงที่ไม่
แทงใจดำเขา จะพยายามเลือกเพลงที่ช่วยให้เขารู้สึกดีขึ้น
เช่น เพลงพีเบิร์ด ที่บอกว่า “มา มาเถอะมารักกับฉัน ฉัน
จะเก็บเธอไว้กับใจ พร่อมจะอยู่กับเธอเสมอไป...”

จากการเลือกเพลงของกลุ่มตัวอย่างที่ 2 แสดงให้เห็นว่า สมาชิกในกลุ่มคนอื่นๆมีส่วนในการเลือกเพลงมาก สมาชิกในกลุ่มพยายามเลือกเพลงที่สอดคล้องกับอารมณ์ของกลุ่มในขณะนั้น โดยที่เพลงที่เลือกนั้นสมาชิกกลุ่มจะเน้นเพลงที่มีเนื้อหาถูกใจ โดยดูจากความหมายของเพลง ความนิยม สมาชิกในกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ได้แก่ จำ อ้อม เอ และซ็อน ยอมรับว่าเพลงที่ชอบร้องส่วนใหญ่มีเนื้อหาคัลลิ่งกันโดยเป็นเพลงที่มีเนื้อหาประเภทแอบรักข้างเดียว และความรักอกหัก เช่น เพลงด่านไฟเก่าร้องโดยธงไชย เพลงเป็นไปได้นั้ใหม่ร้องโดยป๊ากี้ เพลงฝากความยินดีร้องโดย คริสตินา

กลุ่มตัวอย่างที่ 2 ยังมีการใช้เพลงภาษาอังกฤษด้วยทั้งนี้สมาชิกในกลุ่มแสดงความคิดเห็นว่าเพลงภาษาอังกฤษนั้นสามารถถ่ายทอดความรู้สึกที่ตรงกับใจตนได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังมีการใช้เพลงภาษาอังกฤษเพื่อแสดงระดับความรู้ความสามารถในภาษาต่างประเทศอีกด้วย เพื่อเปรียบเทียบระหว่างตนเองกับบุคคลอื่นๆในสถานคาราโอเกะ

ในกลุ่มตัวอย่างที่ 3 พบว่ามีการเลือกใช้เพลงลูกทุ่ง ลูกกรุงยอดนิยม โดยมีลักษณะร่วมของเพลงทั้งสองประเภทคือเป็นเพลงที่ขับร้องโดยนักร้องชายทั้งหมด ทั้งที่เป็นนักร้องเดี่ยวและวงดนตรี เช่น วงโลโซ วงแบ็คอัฟ ทั้งนี้สมาชิกกลุ่มเห็นว่าจังหวะของเพลงเป็นสิ่งสำคัญต่อการเลือกเพลงในการใช้สื่อคาราโอเกะ พบว่าสมาชิกกลุ่มมีแนวโน้มว่าจะเลือกเพลงที่มีจังหวะสนุกสนานมากกว่าเพลงที่มีจังหวะช้าเพราะการเลือกเพลงช้าและเรื้อรังนั้นมีส่วนทำให้การใช้สื่อคาราโอเกะสนุกสนานหรือน่าเบื่อได้

ดังนั้นจึงสามารถกล่าวได้ว่า การเลือกเพลงของกลุ่มที่วิจัยนั้นโดยมากแล้วการเลือกเพลงมักต้องคำนึงถึงความรู้สึกของสมาชิกกลุ่มคนอื่นๆในกลุ่มด้วยนอกเหนือจากการเลือกเพลงให้สอดคล้องกับรสนิยมและ ความรู้สึกของตน นอกจากนี้ความยากง่ายของเพลง และเสียงโตนสูงและ ต่ำยังมีส่วนในการเลือกอีกด้วย

สรุป

ในส่วนของเพลงที่กล่าวมานี้ผู้วิจัยพบว่า สถานบริการคาราโอเกะแต่ละที่นั้นมีความแตกต่างกันไม่มากนักในเรื่องของเนื้อหาและสไตล์ของเพลงที่มี ความแตกต่างในประเด็นหลักอยู่ที่ตัวสมาชิกเอง ซึ่งสมาชิกกลุ่มมีการเลือกใช้เพลงที่หลากหลายโดยในการเลือกเพลงสำหรับร้องคาราโอเกะของแต่ละบุคคลนั้น จะเลือกตามความรู้สึกพอใจของตนเป็นอันดับแรก นอกจากนี้ยังคำนึงถึงความรู้สึกของสมาชิกในกลุ่มคนอื่นๆด้วย โดยมีแนวโน้มว่า การเลือกเพลงของแต่ละบุคคลนั้นจะมีการเลือกที่สอดคล้องกับอารมณ์ของคนอื่นๆที่ร่วมกิจกรรมอยู่ในขณะนั้น

อีกลักษณะที่น่าสนใจคือ เพศหญิงมีแนวโน้มที่จะเลือกเพลงที่เนื้อหา โดยจะเลือกเพลงที่มีเนื้อหาถูกใจ และ ตนสามารถถ่ายทอดความรู้สึกนั้นออกมาได้ มากกว่าเพศชาย โดยเฉพาะเมื่ออยู่ในกลุ่มเพศเดียวกัน การเลือกเพลงมักจะขึ้นอยู่กับจังหวะที่สนุกสนาน ทำให้เกิดการร้องตามได้โดยไม่คำนึงถึงเนื้อหา และความถูกต้องของเนื้อเพลง

ในส่วนต่อไปจะกล่าวถึง หัวข้อในการสนทนา ซึ่งเป็นองค์ประกอบอีกข้อหนึ่งของขั้นตอนพฤติกรรมที่เกิดขึ้นขณะใช้คาราโอเกะ

หัวข้อในการสนทนา

องค์ประกอบอย่างหนึ่งของการใช้สื่อคาราโอเกะคือการสนทนา โดยส่วนใหญ่แล้วจากการสอบถามพบว่าเหตุผลรองจากการได้ร้องเพลงเพื่อความบันเทิงคือการได้มาพบปะพูดคุย และ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นตลอดจนข่าวสารข้อมูลต่างๆ ในกิจกรรมคาราโอเกะ การสนทนาในกิจกรรมคาราโอเกะมักเกิดขึ้นระหว่างบุคคลที่นั่งใกล้กันมากกว่าการคุยข้ามโต๊ะไปมา เพราะการใช้สื่อคาราโอเกะนั้นผู้ร้องนั่งอยู่ร่วมโต๊ะกับสมาชิกคนอื่นๆ ประกอบกับมีเสียงดนตรีดังทำให้ไม่สะดวกในการพูดคุย อย่างไรก็ตามในขณะที่ว่างเว้นจากการร้องเพลง สมาชิกในกลุ่มมักเข้าร่วมในบทสนทนาที่สมาชิกคนอื่นๆ คุยกันอยู่ก่อนแล้ว หัวข้อในการสนทนามีความหลากหลายไปตามความสนใจของสมาชิกในกลุ่มทั้งที่เป็นเรื่องใกล้ตัว เช่น เรื่องเพลง เรื่องนักร้อง เรื่องบุคคล โต๊ะข้างๆ เรื่องของเพื่อนในกลุ่ม นอกกลุ่ม ญาติพี่น้อง พ่อแม่รุ่นพี่รุ่นน้อง เหมือนกับการสนทนาทั่วไปในชีวิตประจำวัน

ในกลุ่มตัวอย่างที่ 1 พบว่าสมาชิกในกลุ่มให้ความสำคัญต่อการสนทนาภายในกลุ่มมากกว่าการร้องเพลงสมาชิกกลุ่มมีความสนใจในหัวข้อสนทนามากจนบางครั้งการสนทนาทำให้กิจกรรมคาราโอเกะต้องหยุดชะงักลง

ในกลุ่มตัวอย่างที่ 2 พบว่าสมาชิกในกลุ่มใส่ใจต่อกิจกรรมคาราโอเกะที่กระทำอยู่จึงมักไม่สนทนาเรื่องอื่นๆ กัน หัวข้อในการสนทนามักเป็นเรื่องกิจกรรมคาราโอเกะเช่น การร้องเพลง การให้คำแนะนำในการเลือกเพลง ข้อควรปฏิบัติในการร้องเพลงที่ดี

ในกลุ่มตัวอย่างที่ 3 พบว่าสมาชิกในกลุ่มให้ความสำคัญต่อการสนทนาไม่น้อยไปกว่ากิจกรรมอื่นๆ ขณะคาราโอเกะ การสนทนาของกลุ่มเกิดขึ้นควบคู่กับการร้องเพลง การกินดื่ม

โดยสรุปแล้ว การสนทนาเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้การใช้สื่อคาราโอเกะดำเนินไปได้ด้วยความสนุกสนานและเป็นกันเองมากขึ้น หัวข้อในการสนทนา มักเป็นหัวข้อเกี่ยวกับเรื่องราวส่วนตัว ความเป็นไปของสมาชิกในกลุ่ม ตลอดจนการให้คำแนะนำต่างๆ แก่สมาชิกในกลุ่ม ซึ่งจากการวิจัยในประเด็นนี้ผู้วิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ 3 เป็นกลุ่มเดียวที่มีการใช้ภาษาในการสื่อสารแตกต่างกันไปจากกลุ่มอื่นๆ คือ มีการใช้ภาษาอีสานในการสื่อสาร ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ 1 และ 2 ใช้ภาษาไทย และมีการใช้คำจากภาษาอังกฤษแทนคำภาษาไทยบ้างแต่ยังอยู่ใน

ขอบเขตที่เข้าใจได้ เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ 1 มักจะแทนสรรพนาม บุรุษที่ 3 ว่า she บ่อยครั้ง ไม่ว่าบุคคลที่กล่าวถึงนั้นเป็นเพศชาย หรือ เพศหญิง

ในส่วนต่อไปจะกล่าวถึง การแสดงบทบาทของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นประเด็นที่อยู่ในขั้นตอนของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในระหว่างการใช้สื่อคาราโอเกะ

การแสดงบทบาทต่างๆ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยแบ่งลักษณะบทบาทของผู้ใช้คาราโอเกะในขณะที่ร่วมกระทำการใช้สื่อคาราโอเกะ เป็น 2 บทบาท ทั้งที่เป็นผู้แสดงและเป็นผู้ฟัง โดยที่ลักษณะบทบาททั้งสองจะมีการสลับเปลี่ยนไปมาตลอดเวลา

บทบาทการเป็นผู้แสดง

การเป็นผู้แสดงในการใช้สื่อคาราโอเกะหมายถึง บทบาทที่สมาชิกกลุ่มกระทำเมื่อมีการร้องเพลง ถือไมโครโฟน ไม่ว่าสมาชิกกลุ่มนั้นจะอยู่ตำแหน่งใดในสถานบริการคาราโอเกะนั้นเมื่อเขาจับไมโครโฟนและมีการร้องเพลงก็จะถือว่า สมาชิกกลุ่มผู้นั้นมีบทบาทเป็นผู้แสดงในขณะนั้น เนื่องจาก ปัจจุบันนี้สถานบริการคาราโอเกะโดยมากจะเปิดโอกาสให้ผู้ใช้สามารถร้องเพลงในที่นั่งของตนโดยไม่ต้องลุกมาร้องที่ในส่วนของเวที ดังนั้น ลักษณะของการเป็นผู้แสดงจึงไม่จำเป็นต้องเกิด ณ ส่วนของเวทีเสมอไปในการใช้สื่อคาราโอเกะ

จากการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ผู้วิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ 2 ให้ความสำคัญต่อการแสดงบทบาทการแสดงมากที่สุดโดยสมาชิกในกลุ่มที่ 2 นั้นมีการแสดงท่าทางการร้องเพลง การจับไมโครโฟน ลีลาการร้องเพลงการเอื้อนเสียงเช่นเดียวกับนักร้องอาชีพ โดยสมาชิกกลุ่มมีความกล้าในการแสดงออกโดยไม่ลังเล แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่ 2 นี้ยอมรับการแสดงออกว่าเป็นสิ่งที่ดี ไม่ใช่เรื่องน่าอาย โดยสมาชิกในกลุ่มทุกคนต่างสนับสนุนให้เกิดการแสดงออกให้ออกมาดีที่สุด

ขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ 3 กล่าวว่า การแสดงออก การร้องเพลงนั้นไม่ใช่เรื่องน่าอาย และกล้าแสดงบทบาทเช่นกันแต่จากการสังเกตพบว่าสมาชิกกลุ่มต่างสนใจต่อการแสดงบทบาทของตนเท่านั้นขณะที่คนอื่นร้องเพลงอยู่สมาชิกที่เหลือจะหันมาคุยกันบางคนก็เลือกเพลงต่อไป แสดงให้เห็นว่าต่างคนต่างมุ่งมันจะหาความสุขใส่ตนมากกว่าการสนใจบุคคลอื่นๆ กลุ่มที่ 1

แสดงให้เห็นว่าการแสดงออกนั้นเป็นเรื่องที่ต้องอาศัยความกล้ามาก สมาชิกในกลุ่มเพียง 2 คนเท่านั้นที่มีความสบายใจในการร้องเพลงด้วยไมโครโฟน ขณะที่สมาชิกที่เหลือยังไม่กล้าจับไมโครโฟนในการร้องเพลง การที่เข้าร่วมกิจกรรมคาราโอเกะแต่กลับไม่กล้าแสดงออกนั้นแสดงให้เห็นว่าวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 นั้นไม่ได้อยู่ที่การร้องเพลงแต่อยู่ที่การได้อยู่ร่วมกัน พูดคุยกันมากกว่า

การเข้าร่วมกิจกรรมคาราโอเกะโดยการไม่แสดงออกไม่ใช้ไมโครโฟนในการร้องเพลงของสมาชิกกลุ่มที่ 1 นั้นเป็นสิ่งที่ยอมรับได้ภายในกลุ่ม แต่เมื่อเปรียบเทียบกับการแสดงบทบาทผู้ร้องของสมาชิกกลุ่มที่ 2 นั้นพบว่า การปฏิเสธการร้องเพลง การร้องเพลงโดยไม่ใช้ไมโครโฟนนั้นผิดต่อมารยาทของกลุ่มมากกว่ากลุ่มที่ 2 เห็นว่าการร้องเพลงโดยไม่ใช้ไมโครโฟนและการปฏิเสธในการร้องเพลงนั้นถือว่าเป็นการไม่ตั้งใจเข้าร่วมกิจกรรม

บทบาทการเป็นผู้ฟัง

บทบาทการเป็นผู้ฟังในการวิจัยครั้งนี้ หมายความว่าถึง สมาชิกในกลุ่มอื่นๆที่ไม่ได้มีบทบาทในการแสดงนั้น มีปฏิกิริยาอย่างไร การมีอารมณ์คล้อยตาม และให้ความสนใจต่อผู้ร้องถือว่าบุคคลนั้นเป็นผู้ฟังที่ดี

สำหรับบทบาทการเป็นผู้ฟัง กลุ่มตัวอย่างที่ 2 ยังคงเป็นกลุ่มที่แสดงบทบาทการฟังอย่างตั้งใจมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ 1 และ 3 ทั้งนี้เพราะวัตถุประสงค์หลักของกลุ่มตัวอย่างที่ 2 คือการได้ร้องเพลงเพื่อความบันเทิงเป็นหลัก สมาชิกกลุ่มที่ 2 จึงตั้งใจฟังเพื่อนของตนร้องและนำมาแก้ไขปรับปรุงร่วมกัน เพื่อให้การร้องเพลงของสมาชิกในกลุ่มตนมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ 1 นั้นสมาชิกกลุ่มให้ความสำคัญต่อการเป็นผู้ฟังมากกว่าผู้แสดง อย่างไรก็ตามการเป็นผู้ฟังของสมาชิกในกลุ่มที่ 1 ยังคงเน้นไปที่การสนทนามากกว่า คือในระหว่างที่เพื่อนร้องนั้นคนที่ตั้งใจฟังจริงๆคือบุคคลที่สนิทด้วยมากที่สุด เช่นอันสนิทกับโอ อันก็จะให้ความสนใจฟังเวลาโอร้อง กลุ่มตัวอย่างที่ 3 นั้นไม่ได้ให้ความสนใจต่อผู้ร้องและผู้ร้องเองก็ไม่ได้สนใจว่ามีใครฟังอยู่บ้าง การแสดงบทบาทผู้ฟังและผู้ร้องของกลุ่มที่ 3 จึงเป็นลักษณะต่างคนต่างร้องไม่สนใจกันมากเท่ากับกลุ่มที่ 1 และ 2

อย่างไรก็ตามการแสดงบทบาทในการใช้สื่อคาราโอเกะนั้น ลักษณะของการเป็นผู้ฟังและผู้แสดงนั้นยากในการแบ่งแยกไปอย่างชัดเจน เนื่องจาก กลุ่มตัวอย่างมีการสลับสับเปลี่ยนบทบาทกันอยู่ตลอดเวลาที่ทำกิจกรรม ผู้ที่แสดงบทบาทเป็นนักแสดงอยู่เมื่อจบเพลงก็สามารถ

เปลี่ยนบทบาทมาเป็นผู้ฟังได้ทันทีโดยไม่ต้องย้ายตำแหน่งที่นั่งเท่านั้น ดังนั้น ไมโครโฟนจึงมีหน้าที่สำคัญในการกำหนดบทบาทของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคน

จากการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งกลุ่มที่ 1 และ 3 นั้นไม่ให้ความสำคัญต่อบทบาทการแสดงเท่าไรนัก ต่างถือเป็นเรื่องหนึ่งที่ต้องกระทำในกิจกรรมนี้ การร้องเพลงผิดๆ ถูกๆ และความสามารถในการร้องนั้นไม่มีความสำคัญในการใช้สื่อคาราโอเกะของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มนี้เลย

ในส่วนต่อไปจะกล่าวถึงการจ่ายเงิน ซึ่งเป็นขั้นตอนสุดท้ายในขั้นตอนพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในขณะการใช้สื่อคาราโอเกะ

ขั้นตอนการจ่ายเงิน

ความสำคัญของการวิเคราะห์ในขั้นตอนนี้จะทำให้ทราบถึง ลักษณะการพึ่งพาอาศัยกันของกลุ่มและลักษณะโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกแต่ละคน นอกจากนี้ลักษณะของการจ่ายเงินยังเป็นการแสดงถึงชนชั้นของแต่ละกลุ่มด้วยโดยการพิจารณาจากวิธีการจ่ายเงินของแต่ละกลุ่ม

ในกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ได้แสดงลักษณะความเท่าเทียมกันระหว่างสมาชิกในกลุ่มด้วยการหารค่าใช้จ่ายทั้งหมดร่วมกัน รวมทั้งค่าทิปพนักงานด้วย แสดงถึงความยุติธรรมระหว่างกัน การไม่คิดเอาเปรียบกันทั้งนี้พฤติกรรมดังกล่าวก่อให้เกิดความพึงพอใจร่วมกันของสมาชิกในกลุ่ม

ในกลุ่มตัวอย่างที่ 2,3 ซึ่งมีชนชั้นระดับสูงและล่างพบว่า สมาชิกกลุ่มจะไม่ให้ความสำคัญกับส่วนต่างในการจ่ายเงินมากนัก ใครจะให้เท่าไรก็แล้วแต่บุคคล ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ 1 จะมีความเท่าเทียมกันในการจ่าย เงินมากกว่า คือหารกันอย่างลงตัวกว่า เช่นยอดเงิน 2,500 บาท 6 คน จะจ่ายคนละ 420 บาท เพื่อค่าทิปด้วย

ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มมีแนวโน้มการใช้เงินเชื่อเหมือนกัน ในระดับสูงและกลาง ใช้เครดิตการ์ด หรือเซ็นลงเบอร์สมาชิก ส่วนในระดับล่างเซ็นลงบัญชีเงินเชื่อร้านไว้

นิว (กลุ่ม 1) : "แต่ไหนแต่ไรแล้วจะหารกันหลังกินเสร็จ จะเผื่อทิปไว้ด้วย มั่นยติธรรมกับทุกคน ทุกคนก็พอใจ ยิ่งตอนนี้ทำงานได้แล้วยังไม่อยากให้ใครว่ามาเอาเปรียบ บางคนยังไม่ได้ทำงานเขาก็จ่ายเท่าๆกัน"

ในส่วนต่อไปจะอธิบายถึงพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างที่เกิดขึ้นภายหลังจากการใช้สื่อคาราโอเกะแล้ว

3. พฤติกรรมภายหลังการใช้สื่อคาราโอเกะ

พฤติกรรมภายหลังการใช้สื่อคาราโอเกะ หมายถึงการวิเคราะห์และตีความพฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายหลังจากการจ่ายเงินเรียบร้อยแล้ว และเดินออกจากสถานบริการคาราโอเกะ โดยจะพิจารณาว่ามีการกระทำอะไรเกิดขึ้นต่อจากการใช้สื่อคาราโอเกะบ้าง เช่น การกินข้าวต้มต่อ การพูดคุย ตลอดจนความพึงพอใจที่ได้รับจากการใช้สื่อคาราโอเกะนี้

ความพึงพอใจที่ได้รับจากกิจกรรมนี้เป็นความรู้สึกภายหลังจากที่ได้กระทำการใช้สื่อคาราโอเกะไปแล้ว ซึ่งอาจเป็นความรู้สึกที่แตกต่างจากวัตถุประสงค์และความคาดหวังที่มีตั้งแต่ตอนต้นก็เป็นได้ ลักษณะของความพึงพอใจแบ่งออกได้เป็น 4 ลักษณะตามทฤษฎีการใช้สื่อมวลชนเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจ คือ ด้านข่าวสารข้อมูล ด้านความบันเทิง ด้านอัตลักษณ์ และด้านการมีปฏิสัมพันธ์และการบูรณาการ

ลักษณะความพึงพอใจที่พบในแต่ละกลุ่มมีดังนี้

1. ด้านข้อมูลข่าวสาร

ในกลุ่มตัวอย่างที่ 1 พบว่า ข่าวสารข้อมูลที่สมาชิกได้นั้นไม่ได้มาจากการใช้สื่อคาราโอเกะแต่ได้จากการได้พบปะ พูดคุยแลกเปลี่ยนข่าวสารในกลุ่ม

ในกลุ่มตัวอย่างที่ 2 พบว่า กลุ่มได้ใช้คาราโอเกะในฐานะที่เป็นการได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ เช่น การได้แสดงออกในที่สาธารณะชน ทำให้เกิดความเชื่อมั่น จากสิ่งที่ได้เรียนรู้ และ ทำให้ได้รู้จักกับเพลงใหม่ๆ มากขึ้นด้วย

ในกลุ่มตัวอย่างที่ 3 พบว่ามีการใช้ประโยชน์ด้านข้อมูลข่าวสารน้อยมาก ผู้วิจัยพบว่า ผู้ใช้สื่อคาราโอเกะในกลุ่มตัวอย่างที่ 3 ไม่ได้ใช้คาราโอเกะเพื่อประโยชน์ในด้านข่าวสารข้อมูลเลย

โดยสรุปคาราโอเกะไม่ได้ถูกสร้างมาเพื่อวัตถุประสงค์ทางด้านข่าวสารข้อมูล ขณะเดียวกันผู้ใช้ก็ไม่ได้คาดหวังว่าจะได้รับประโยชน์ด้านนี้จากการมาคาราโอเกะ ข่าวสารข้อมูลที่กลุ่มวัยรุ่นจะได้รับจากการมาคาราโอเกะจึงไม่ได้มาจากสื่อนี้โดยตรงแต่ได้มาจากการได้พูดคุยสนทนาจากบุคคลอื่นๆในกิจกรรมนี้ คาราโอเกะจึงเป็นสื่อที่ช่วยให้เกิดการรับรู้เรื่องข่าวสารในทางอ้อม

2. ด้านอัตลักษณ์ส่วนบุคคล

ลักษณะของสื่อคาราโอเกะมีลักษณะเฉพาะคือ การเปิดโอกาสให้ผู้ได้แสดงออก ทั้งในบทบาทการแสดง และ บทบาทการเป็นผู้ฟัง อีกทั้งการใช้สื่อคาราโอเกะร่วมกันของกลุ่มวัยรุ่นนั้นยังประกอบไปด้วยการพูดคุย การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นภายในกลุ่ม ทำให้สมาชิกกลุ่มที่ใช้คาราโอเกะร่วมกันได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นร่วมกันและ ทราบถึงความเป็นตัวตนของสมาชิกคนอื่นๆมากขึ้นด้วย คาราโอเกะสามารถตอบสนองต่อหน้าที่ของสื่อตามที่บูรเมอร์และบราวน์ได้กล่าวไว้เป็นอย่างดีด้วย โดยเฉพาะในประเด็นของการตอบสนองต่อการต้องการเพื่อนและการตอบสนองความต้องการด้านแสวงหาอัตลักษณ์ส่วนบุคคลโดยเฉพาะในเรื่องของการสนับสนุนค่านิยม

ในการใช้สื่อคาราโอเกะเพื่อประโยชน์ด้านอัตลักษณ์ของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 นั้นพบว่ากลุ่มวัยรุ่นใช้การมาคาราโอเกะเพื่อรักษาและปรับปรุงอัตลักษณ์กลุ่มที่มีอยู่เดิมได้แก่การมีรสนิยมร่วมกัน เช่น การชอบเพลงแบบเดียวกัน นิยมการท่องเที่ยวยามราตรี มีการใช้ชีวิตอยู่ในมาตรฐานเดียวกัน มีการกินดื่มแบบเดียวกันเป็นการสนับสนุนค่านิยม

ในกลุ่มตัวอย่างที่ 2 พบว่าการใช้สื่อคาราโอเกะจะทำให้วัยรุ่นในกลุ่มเกิดความเชื่อมั่นในคุณค่าที่ตนนับถือ มีแบบอย่างในการประพฤติปฏิบัติและสามารถเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่นได้ทั้งการเปรียบเทียบตนเองกับกลุ่มที่ตนเป็นสมาชิกอยู่และต่อกลุ่มอื่นๆ ดังเช่นการแสดงออกซึ่งความมั่นใจที่จะร้องเพลงต่อหน้าผู้ชม อ้อกล่าววว่า "ที่คาราโอเกะใครๆก็เป็นนักร้องได้ เราก็เป็นได้เหมือนกัน" เป็นการแสดงให้เห็นว่าคาราโอเกะได้สร้างความเชื่อมั่นในคุณค่าของผู้ใช้ ให้มีความมั่นใจในตนเอง ทำให้กล้าแสดงออกมาโดยเมื่อผู้ใช้สื่อคาราโอเกะได้พิจารณาเปรียบ

เทียบกับคนอื่นๆ ในสถานบริการแล้วเกิดความคิดว่าเมื่อคนอื่นทำได้ ตนเองก็น่าจะทำได้เช่นกัน นอกจากนี้ผู้ใช้คาราโอเกะบางคนเช่น จำได้ใช้สื่อคาราโอเกะในการฝึกฝนการร้องเพลงต่อหน้าผู้คนที่ทำให้จำเกิดความมั่นใจในตนเอง และสร้างบุคลิกที่ดีกับเขาได้

ในกลุ่มตัวอย่างที่ 3 พบว่ามีการใช้กิจกรรมคาราโอเกะในการแสดงและรักษาอัตลักษณ์ที่มีอยู่เดิมเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างที่ 1 อัตลักษณ์ที่กลุ่มตัวอย่างที่ 3 นำมาแสดงและรักษาผ่านกิจกรรมคาราโอเกะนั้นได้แก่อัตลักษณ์ด้านภูมิลำเนา อัตลักษณ์ด้านชนชั้นทางสังคมและฐานะทางเศรษฐกิจ กล่าวคือกลุ่มที่ 3 ได้ใช้เพลงลูกทุ่ง เพลงเพื่อชีวิตในการถ่ายทอดความรู้สึกของเขาออกมาถึงความทุกข์ยาก ความพลัดพลาดจากถิ่นกำเนิด ความเหงาและ การสู้ชีวิตในเมืองหลวงของเขา ขณะเดียวกันกิจกรรมคาราโอเกะที่สถานบริการคาราโอเกะสมัครใจเหมือนเป็นสถานที่ที่รวมเอาคนที่มีความเหมือนกันทั้งเป็นคนอีสาน ฐานะยากจน ประกอบอาชีพให้แรงงานมาอยู่รวมกันได้ สมัครใจจึงเป็นที่รวมเอาคนที่มีความเหมือนกัน ชนชั้นเดียวกันกับเขาให้มีโอกาสในการใช้สื่อคาราโอเกะเพื่อเป็นกิจกรรมเพื่อความบันเทิงได้เช่นเดียวกับคนอื่นๆ ในสังคมที่มีฐานะ ชนชั้น ความเป็นอยู่ที่ดีกว่าเขาด้วยการใช้สถานคาราโอเกะแห่งนี้ สมาชิกกลุ่มมีความรู้สึกว่าเป็นสถานที่ของพวกเขาเป็นที่ๆ พวกเขามีสิทธิมีเสียงโดยปราศจากการถูกเหยียดหยามจากบุคคลอื่นๆ แต่กลับได้รับการยอมรับจากคนรอบข้างซึ่งมีความเหมือนกันในด้านอัตลักษณ์เดิม

การมาคาราโอเกะของกลุ่มตัวอย่างที่ 3 จึงไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์เดิมแต่ เป็นการแสดงให้เห็นและเป็นการมาเพื่อต่อยอดอัตลักษณ์ด้านต่างๆ ที่ตนมีซึ่งได้แก่อัตลักษณ์ด้านภูมิลำเนา ด้านชนชั้นทางสังคมและฐานะทางเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นผลให้สมาชิกในกลุ่มที่ 3 มีการมองตัวตน ตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่เขาสังกัดอยู่ และกลุ่มอื่นๆ ในสังคมด้วย

โดยสรุปคาราโอเกะก่อให้เกิดการมีแบบอย่างในการปฏิบัติ และที่สำคัญคือมองตนเองได้ชัดเจนยิ่งขึ้นเมื่อผู้ใช้ตัดสินใจเข้าร่วมการใช้สื่อคาราโอเกะ การเลือกสถานที่จะเป็นสิ่งแรกที่ทำให้เราทราบถึงลักษณะการมองตัวตนของเขา ผู้วิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างทุกคนมีการเลือกสถานบริการคาราโอเกะที่สอดคล้องกับชนชั้นทางเศรษฐกิจ และ สังคมของตน ผู้ที่อยู่ในชนชั้นล่างจะพบความพึงพอใจ เมื่อได้ใช้คาราโอเกะในสถานบริการระดับล่าง เช่นเดียวกับผู้ที่อยู่ในชนชั้นสูงซึ่งมักจะเลือกใช้ และ รู้สึกปลอดภัยเมื่อใช้สถานบริการคาราโอเกะชั้นสูงประเด็นนี้นับว่าเป็นการที่ผู้ใช้คาราโอเกะเพื่อการสนับสนุนค่านิยมของกลุ่มชนชั้นตนในระดับหนึ่ง

3. ด้านบูรณาการ และปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

ทฤษฎีการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจกล่าวว่า สื่อก่อให้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์ในสังคม ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม เรียนรู้ถึงวิธีการที่จะปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น การสำรวจและต่อยอดค่านิยม นำเรื่องต่างๆ ไปพูดคุยกับเพื่อน การได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนอันจะชักนำให้เกิดปฏิกิริยาตอบโต้ต่อสื่อหรือสาร ไปในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง มิใช่เกิดจากความต้องการของตัวเอง และ เป็นความต้องการของกลุ่มด้วย

ในกลุ่มตัวอย่างที่ 1 พบว่ากิจกรรมคาราโอเกะเป็นศูนย์รวมการพบปะสังสรรค์ของกลุ่มทำหน้าที่เป็นสิ่งที่ยึดเหนี่ยวความสัมพันธ์ของกลุ่มซึ่งมีอยู่ก่อนหน้านั้นให้ดำรงอยู่ต่อไปได้โดยการร้องเพลง คาราโอเกะเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมทั้งหมดและเพลงที่ร้องเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นค่านิยมเดิมที่เคยผูกติดกับเพลงดังเช่นสมัยที่ยังเคยเรียนมาด้วยกัน

ในกลุ่มตัวอย่างที่ 2 พบว่าคาราโอเกะนั้นทำให้สมาชิกในกลุ่มนั้นได้มีการเรียนรู้ซึ่งกันและกันจากการร้องเพลงอันทำให้สมาชิกกลุ่มทราบถึงนิสัย รสนิยม ของผู้ร้องเพลงนั้นๆ ได้ เช่น เอักร้องเพลงช้าๆ ของนักร้องหญิงมาลีวัลย์ ทำให้กลุ่มมีความเห็นว่า เอมีสมาชิกกลุ่มที่ใจเย็นและเป็นผู้ใหญ่มากกว่าสมาชิกคนอื่นๆ ในกลุ่ม นอกจากนี้การแสดงออกในการร้องเพลงเช่น การร้องลีลา ท่าทาง ต่างๆ ทำให้สมาชิกกลุ่มรู้สึกสนุกสนานและสนิทสนมกันมากขึ้นอีกทั้งยังทำให้มีเรื่องในการนำไปสนทนาภายหลังกิจกรรมอีกด้วย

ในกลุ่มตัวอย่างที่ 3 พบว่าสมาชิกกลุ่มใช้สถานบริการคาราโอเกะเป็นที่พบปะสังสรรค์พูดคุยแสดงความคิดเห็น ตลอดจนปรึกษาหารือปัญหาต่างๆ ของกลุ่ม

4. ด้านความบันเทิง

การใช้คาราโอเกะในกลุ่มวัยรุ่นตอนปลายที่วิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อความบันเทิงเป็นหลักโดยที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความคาดหวังในเบื้องต้นว่าคาราโอเกะจะตอบสนองต่อความต้องการด้านความบันเทิงเป็นอันดับแรก โดยความบันเทิงที่ได้รับนั้นสืบเนื่องมาจากตัวผู้ใช้เอง จากตัวสื่อคาราโอเกะและเพลงเอง

จากการเก็บข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 มีการใช้สื่อคาราโอเกะเพื่อตอบสนองต่อความบันเทิงในประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

- เพื่อปลดปล่อยอารมณ์

- เพื่อความสนุกสนาน
- เพื่อคลายเครียด
- เพื่อพักผ่อน

นอกเหนือจากความบันเทิงเบื้องต้นที่ทั้ง 3 กลุ่มได้รับคล้ายคลึงกันแล้ว กลุ่มตัวอย่างที่ 1 ยังแสดงชัดเจนว่า กลุ่มตัวอย่างนี้ได้ใช้สื่อคาราโอเกะเพื่อบรรเทาอารมณ์ จากการทำงานและปัญหาต่างๆ และเพื่อปลดปล่อยอารมณ์

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ 2 นั้นได้รับความบันเทิงในแง่ของการได้ความรู้สึกว่าเป็นนักร้องชั่วคราว จากการได้ร้องเพลงจับไมโครโฟน การเปล่งเสียง และ การแสดงท่าทางเหมือนกับเป็นนักร้องอาชีพ

ในกลุ่มตัวอย่างที่ 3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างนี้มีการใช้สื่อคาราโอเกะเพื่อเบนความสนใจออกไปจากสภาพในความเป็นจริงเพื่อหลีกเลี่ยงจากความอึดอัดคับข้องใจ ช้อบบังคับจากชีวิตประจำวัน และภาระต่างๆ ที่สมาชิกกลุ่มได้รับและพบเจอจากการทำงาน เช่น การถูกเจ้านายตำหนิ ความรู้สึกถูกกดขี่ ความยากจน การร้องคาราโอเกะจึงทำให้สมาชิกกลุ่มนี้ได้มีโลกส่วนตัวที่แตกต่างไปจากสภาพเดิมที่เขาได้รับ แม้จะเป็นการชั่วคราวแต่โลกแห่งจินตนาการนี้ทำให้เขามีความรู้สึกผ่อนคลายลงได้ชั่วคราวและสามารถปรับตัวเข้าสู่การใช้ชีวิตแบบเดิมได้ต่อไป

โดยสรุปแล้วผู้วิจัยพบว่า พบว่าสิ่งหนึ่งที่ผู้ใช้คาราโอเกะได้รับแน่นอนทุกคนภายหลังการใช้สื่อคาราโอเกะก็คือความบันเทิงจากการได้ร้องเพลง และการได้อยู่ร่วมกับเพื่อนที่สนิท โดยความพึงพอใจที่ได้รับเมื่อเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์และความคาดหวังที่มีในตอนแรกนับว่าคาราโอเกะสามารถตอบสนองได้เกือบทั้งสิ้น ยกเว้นบางกรณี เช่น อาจเกิดความไม่พึงพอใจจากสภาพแวดล้อม หรือโต๊ะข้างๆ ที่น่ารำคาญ และ โดยมากจะหยุดกิจกรรมก่อนที่จะมีความรู้สึกเบื่อทั้งกลุ่ม คือเมื่อสมาชิกในกลุ่มจำนวน 2-3 คนเริ่มหยุดร้องเพลง ในกลุ่มมักจะหยุดการใช้สื่อคาราโอเกะตามมาในไม่ช้า

ในข้อต่อไปจะอธิบายถึงกิจกรรมที่กระทำภายหลังการจบการใช้สื่อคาราโอเกะแล้ว

กิจกรรมที่เกิดขึ้นภายหลังการใช้สื่อคาราโอเกะ

กิจกรรมที่เกิดขึ้นภายหลังการใช้สื่อคาราโอเกะเป็นการแสดงให้เห็นว่า นอกเหนือจากการใช้สื่อคาราโอเกะแล้ว กลุ่มที่วิจัยยังมีกิจกรรมอื่นๆที่กลุ่มกระทำร่วมกันซึ่งอาจจะมีส่วนในการแสดงอัตลักษณ์ของเขาอีกนอกเหนือจากการใช้สื่อคาราโอเกะ

จากการเก็บข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ 1 มักจะมีกิจกรรมบันเทิงอื่นๆเช่นการไปเดินรำ การเดินซื้อของในตลาดกลางคืน การรับประทานอาหารมือดีกกันต่อ ภายหลังจากการใช้สื่อคาราโอเกะร่วมกันแสดงว่ากลุ่มตัวอย่างนี้ได้ใช้คาราโอเกะเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมบันเทิงที่กลุ่มกระทำร่วมกันโดยคาราโอเกะมีบทบาทในการทำให้กลุ่มได้พบปะสังสรรค์มีเวลาพูดคุยกันมากกว่าการพูดคุยระหว่างรับประทานและการเดินซื้อของ เป็นสื่อที่ทำให้กลุ่มดำเนินเรื่องราวและแสดงอัตลักษณ์ของกลุ่มออกมามากกว่ากิจกรรมอื่นๆ

ในกลุ่มตัวอย่างที่ 2 พบว่าสมาชิกกลุ่มมักแยกย้ายกลับบ้านภายหลังเลิกกิจกรรมคาราโอเกะแสดงให้เห็นว่ากิจกรรมคาราโอเกะเป็นกิจกรรมสุดท้ายที่กลุ่มนิยมปฏิบัติ เมื่อสมาชิกกลุ่มได้รับความพึงพอใจอย่างเต็มที่แล้วจึงไม่จำเป็นต้องมีกิจกรรมอื่นภายหลังจากนั้น และในการแยกย้ายกลับบ้านนี้สมาชิกกลุ่มยังมีการแสดงลักษณะของการพึ่งพาอาศัยกันระหว่างสมาชิกในกลุ่มด้วยการพาเพื่อนไปส่งที่บ้านอีกด้วย

ในกลุ่มตัวอย่างที่ 3 พบว่ามีกิจกรรมอื่นเกิดขึ้นภายหลังการใช้สื่อคาราโอเกะเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างที่ 1 แต่กลับเป็นกิจกรรมการแข่งขันมอเตอร์ไซค์ซึ่งไม่ใช่กิจกรรมบันเทิงลักษณะดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าสมาชิกกลุ่มนั้นนำเอาสื่อคาราโอเกะมาใช้เพื่อความบันเทิงการพบปะสังสรรค์ภายในกลุ่ม เพื่อผ่อนคลายความเครียดและสร้างกำลังใจต่อการแข่งขันที่กำลังจะเกิดในไม่ช้านี้

ในส่วนที่ 2 แสดงถึงอัตลักษณ์ที่ปรากฏเด่นชัดจากการวิจัยครั้งนี้

ส่วนที่ 2 ลักษณะของกลุ่มวัยรุ่นที่วิจัยและความสัมพันธ์ระหว่างอัตลักษณ์วัยรุ่นที่ปรากฏในการวิจัยกับพฤติกรรมการใช้สื่อคาราโอเกะ

ประกอบด้วยการวิเคราะห์คำตอบในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้ให้ข้อมูล

2.1 อัตลักษณ์ของวัยรุ่นที่ปรากฏเด่นชัดในการวิจัย

ในส่วนนี้เป็นการตีความอัตลักษณ์ในประเด็นต่างๆ 3 ประเด็น ซึ่งคืออัตลักษณ์ที่พบจากการใช้สื่อคาราโอเกะที่เห็นเด่นชัด ประกอบด้วยการอธิบายอัตลักษณ์ที่ปรากฏชัดจากการเก็บข้อมูลตามรายละเอียดที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้

จากการทำการวิจัยเบื้องต้นก่อนการเก็บข้อมูลจริง ผู้วิจัยพบว่าลักษณะอัตลักษณ์ที่เห็นเด่นชัดจากการร่วมการใช้สื่อคาราโอเกะของกลุ่มที่ทำการวิจัยทั้ง 3 กลุ่ม มี 3 ประการคือ

1. อัตลักษณ์ทางภูมิลำเนา
2. อัตลักษณ์ทางชนชั้นทางสังคมและฐานะทางเศรษฐกิจ
3. อัตลักษณ์ทางเพศ

ดังนั้นผู้วิจัยจึงหยิบยกเอาทั้ง 3 ประเด็นมาเป็นประเด็นหลักในการวิจัยครั้งนี้

1. อัตลักษณ์ทางภูมิลำเนา

อัตลักษณ์ทางภูมิลำเนาได้แก่ความรู้สึกตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างตัวตนของกลุ่มตัวอย่างกับบุคคลอื่นๆ ในประเด็นของความแตกต่างด้านความเป็นคนเมืองหลวงและคนต่างถิ่น โดยผ่านการใช้สัญลักษณ์และการใช้ความหมายร่วมกันระหว่างสมาชิกในกลุ่มเช่น ภาษาพูด การเลือกเพลงประเภทต่างๆ การเลือกสถานบริการคาราโอเกะตั้งอยู่ในบริเวณชุมชนที่มีผู้ใช้บริการเป็นคนที่ภูมิลำเนาใกล้เคียงกับตน

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตและเก็บข้อมูลการใช้คาราโอเกะของกลุ่มวัยรุ่นทั้ง 3 พบว่าทั้ง 3 กลุ่มมีการสร้างและจำรองลักษณะของความเป็นคนเมืองหลวงและคนต่างถิ่น ในแต่ละกลุ่ม ซึ่งมีความมากน้อยต่างกันไป โดยลักษณะดังกล่าวนี้จะเห็นได้ชัดในกลุ่มตัวอย่างที่ 3 ซึ่งความตระหนักด้านอัตลักษณ์ทางภูมิลำเนาทำให้เกิดความเชื่อมั่นในคุณค่าในความเป็นคนอีสานของสมาชิก ซึ่งสมาชิกในกลุ่มล้วนแล้วแต่มีภูมิลำเนาเดิมในต่างจังหวัด โดยเฉพาะในเรื่องของภาษาและการเกาะกลุ่มระหว่างชนชาวอีสาน ซึ่งในกลุ่มเองก็มีทั้ง ชาว

หนองบัวลำภู ขวสกลนคร และคนภาคกลาง จังหวัดอื่นๆ เช่น กาญจนบุรี สุพรรณบุรีซึ่งไม่ได้เป็นคนที่พูดภาษาอีสานมาโดยกำเนิดแต่มีความเข้าใจในภาษานี้ ในการใช้สื่อคาราโอเกะของกลุ่มตัวอย่างที่ 3 นี้จึงมีการใช้ภาษาอีสานในการสื่อสารระหว่างสมาชิกทั้งเพื่อการสื่อสารโดยทั่วไปและใช้เมื่อต้องการทำความเข้าใจระหว่างสมาชิกกลุ่มด้วยกันเท่านั้นซึ่งพบในกรณีที่สมาชิกกลุ่มไม่ต้องการให้ผู้วิจัยฟังเรื่องที่เขาพูดกัน และมีการเลือกเพลงที่มีภาษาอีสานในการถ่ายทอดตัวอย่างเช่น เพลงสาวจันทร์กั้งโกบร้องโดยพรศักดิ์ ส่องแสง

นอกจากนี้ผู้วิจัยพบว่าในกลุ่มที่ 3 สมาชิกกลุ่มพยายามสร้างพื้นที่ รักษา และแสดงอัตลักษณ์ทางสังคมด้านภูมิลำเนาของพวกเขาขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการเกาะกลุ่มในคนที่มีความเหมือนกัน มีการให้ความช่วยเหลือกัน ทั้งการหางานให้ทำ การเรียกรอเงิน รวมถึงการหางานพิเศษอื่นๆ เช่น แข่งรถ (เพื่อความอยู่รอด) ในขณะที่เดียวกันลักษณะของความเป็นคนเมือง ก็สามารถมองเห็นได้จาก 2 กลุ่มที่เหลือ ด้วยค่านิยมการกินอยู่ เพลงที่ใช้ล้วนแล้วแต่เป็นเพลงภาษาไทยกลาง ดินฐานสถานที่คาราโอเกะก็เป็นในเมือง และหลีกเลี่ยง บางครั้งถึงกับขีดเส้นกัน ความเป็นคนเมืองด้วยการหลีกเลี่ยงไม่ปะปนกับคนต่างถิ่น ด้วยการเลือกสถานที่ และเลือกเพลง กลุ่ม 1,2 จะไม่เลือกเพลงลูกทุ่งเลย กลุ่ม 2 เมื่อเลือกใช้ห้องคาราโอเกะรวมทั้งแอนแอนคาราโอเกะแล้วมีคนอื่นเลือกเพลงลูกทุ่งหรือเพลงลำสมัย กลุ่มก็จะเอามาล้อเลียนกันเองในกลุ่มเป็นที่สนุกสนาน

นอกจากนี้การใช้สื่อคาราโอเกะทำให้กลุ่มตัวอย่างที่ 3 เกิดการค้นหาความเชื่อมั่นในคุณค่าที่ตนยึดถือร่วมกับกลุ่มทางสังคมที่ตนเป็นสมาชิกอยู่ และเป็นแรงเสริมให้แก่ค่านิยมส่วนบุคคล โดยพบว่า สถานบริการคาราโอเกะในแบบที่เขาใช้อยู่เป็นแบบที่สามารถใช้ยึดถือเป็นเสมือนสถานที่ที่มีความสำคัญอีกแห่งหนึ่งรองจากบ้านที่เขาอาศัยโดยได้เลือกให้มีความสอดคล้องกับสถานภาพทางเศรษฐกิจและชนชั้นทางสังคมของเขาโดยที่เขาได้พิจารณาแล้วว่าในสถานบริการคาราโอเกะ เช่น สมัครใจนี้ จะมีแต่คนแบบเดียวกับเขาทำให้เขากล้าแสดงออกโดยเมื่อเปรียบเทียบกับผู้อื่นในนี้แล้วก็รู้สึกว่าเขาไม่ใช่คนแปลกแยกหรือเป็นคนกลุ่มน้อยในสังคม

ดูเหมือนสมาชิกของแต่ละกลุ่มจะตระหนักถึงอัตลักษณ์ความเป็นคนเมืองและคนต่างจังหวัดข้อนี้ดีและพยายามที่จะไม่ล้ำเส้นเข้าไปในอาณาเขตของอีกฝ่าย ผู้ที่เป็นคนเมืองก็ไม่ข้องแวะกับสถานที่ๆ มีคนต่างถิ่นจำนวนมากใช้

อ้อม (กลุ่ม 2) “ไม่เคยคิดที่จะไปเที่ยวที่ๆเป็น สถานบริการคาราโอเกะ
แบบร้านข้าวต้ม เพราะมีพวกเสี่ยวๆ แม่บอกว่าอันตราย”

จากคำพูดดังกล่าวแสดงว่าสมาชิกกลุ่มที่ 2 ซึ่งสมาชิกส่วนใหญ่ในกลุ่มยังไม่บรรลุนิติ
ภาวะนั้นได้รับการปลูกฝังจากบิดามารดาตั้งแต่แรกว่าไม่ให้เที่ยวในสถานที่ระดับล่างเพราะ
อันตราย

ในขณะที่ช้อนกลืนให้คำอธิบายความหมายของคำว่า เสี่ยว ว่าในความหมายของคน
อีสานคือ เพื่อนในความหมายของคน กทม. โดยทั่วไปและ อ้อม (กลุ่ม 2) เสี่ยว คือ พวกที่มาจาก
ต่างจังหวัดดูแตกต่างจากคน กทม. มักมีพฤติกรรมในทางไม่ค่อยดีและเซย

จากการเก็บข้อมูลพบว่ากรณีของช้อนกลืน ซึ่งเป็นสมาชิกของกลุ่มตัวอย่างที่ 2 นั้นมี
ความแตกต่างในอัตลักษณ์ด้านภูมิลำเนาไปจากผู้ให้ข้อมูลคนอื่นๆ เนื่องจากช้อนกลืนเป็นผู้ที่
ดำเนินชีวิตอยู่ใน 2 วัฒนธรรมคือมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่จังหวัดสกลนคร จนอายุ 13 ปี จึงเข้ากทม.
จนปัจจุบันอายุ 19 ปี ให้ความเห็นในประเด็นเรื่องความเป็นคนต่างจังหวัดว่า

ช้อนกลืน “รู้สึกไม่ใช่ปัญหาอะไรไม่เดือดร้อน ถ้าใครตำพวกลาว
ต่อหน้าเรา (เพื่อนของจำซึ่งเป็นเจ้านาย) เราก็ตะเยิงๆ ทะ
เราไม่เคยตำใคร แต่ถ้าให้ไปพวกร้านข้าวต้ม ก็ต้องดูว่าใคร
ไปบ้าง ถ้าไม่มีใครเป็นผู้ชายไป ก็ไม่กล้าไปเคยไปกับพี่ชาย
ตอนวันปีใหม่ ไปกัน 10 กว่าคน สนุกมาก หลังจากนั้นก็
ไม่ได้ไปอีก ให้ไปเองคงไม่ได้ไป ไม่รู้จะไปยังไง”

ช้อนกลืนไม่รู้สึกรู้ว่าความเป็นคนต่างจังหวัดของเขามีความสำคัญอะไรมากมาย เนื่อง
จากเติบโตเป็นวัยรุ่นมาพร้อมกับจำ ฟังเพลงไทยยอดนิยม เช่น ลิฟท์และออย ดังเช่นวัยรุ่นใน
เมืองหลวงทั่วไป ขณะเดียวกันอัตลักษณ์ทางภูมิลำเนากลับปรากฏได้จากการเลือกรับประทาน
อาหาร เมื่ออยู่ในโรงแรม ช้อนเป็นคนเดียวที่สั่งอาหารไทยทุกครั้ง ได้แก่ ข้าวผัด ราดหน้า ข้าวมัน
ไก่ จำเล่าว่าเมื่อว่างขณะอยู่บ้าน ช้อนจะตำสั้มน้ำ พูดภาษาอีสานกับคนงานอื่นๆ ในบ้าน ขณะ
อยู่กับจำช้อนทำตัวได้กลมกลืนเหมือนเป็นวัยรุ่นคนหนึ่งที่มีความรู้เรื่องเพลงไทยยอดนิยมดีมาก
โดยจะรู้จักเพลงใหม่ๆ เกือบทุกเพลง งานที่ได้รับมอบหมายประจำ คือ การจัดเพลงลงตลับให้จำ
และเพื่อนจำ จากการเก็บข้อมูลและสังเกต กล่าวสรุปในกรณีของช้อนกลืนได้ว่าเป็นตัวอย่าง
เพียงกรณีเดียวที่อยู่ร่วมกับกลุ่มอื่นๆ โดยมีอัตลักษณ์ในเรื่องถิ่นที่อยู่อาศัยแตกต่างกัน แต่

สามารถใช้สื่อคาราโอเกะร่วมกับผู้อื่นในกลุ่มนั้นได้ปกติ ผู้วิจัยสันนิษฐานว่าสาเหตุมาจากชนชั้นทางสังคม ซึ่งช้อนกลืนมีหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงของจำ ประกอบกับการเติบโตขณะวัยรุ่นในเมืองหลวงและแบบคนในเมืองหลวง จึงทำให้ช้อนกลืนมีการแสดงออกได้อย่างกลมกลืนกับสมาชิกคนอื่นๆ ในกลุ่มนั้น โดยที่จริงๆ แล้วลักษณะอัตลักษณ์ทางท้องถิ่นกำเนิดของช้อนกลืน ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้คาราโอเกะของกลุ่มแต่อย่างใดคือไม่ได้แสดงตนกับกลุ่มนี้ในระดับชีวิตส่วนบุคคล

ขณะเดียวกันพื้นเพภูมิลำเนาเดิมของแต่ละบุคคลนั้น มีบทบาทต่อการเลือกเพลงของเขาด้วย ตัวอย่างเช่น กลุ่มของหนุ่มกลุ่มที่ 3 สมาชิกในกลุ่มมีพื้นเพภูมิลำเนาเดิมจากต่างจังหวัด มักเลือกเพลงลูกทุ่งยอดนิยม หรือถ้าเป็นเพลงไทยยอดนิยม ก็มักเลือกเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการจากถิ่นฐาน จากคนที่รักมา การถูกดูถูกเหยียดหยามจากคนในเมือง เช่น เพลงแม่ ของ วงโลโซ มีเนื้อร้องว่า “คิดถึงแม่ขึ้นมา น้ำตามันก็ไหลอยากกลับไปซบลงที่ตรงดักแม่...” เมื่อถึงเพลงนี้ สมชาย (ผู้ขอ) และคนอื่นๆ ช่วยกันร้องเสียงดัง สมชายบอกว่า “เพลงนี้ดีนะ ให้ความรู้สึกแบบบอกไม่ถูก ร้องแล้วนึกถึงแม่”

อย่างไรก็ตามอัตลักษณ์ด้านภูมิลำเนา หรือลักษณะของความเป็นคน กทม. และคนต่างจังหวัดดังกล่าว ดูเหมือนว่าเป็นประเด็นหลัก ในการแบ่งแยกตั้งแต่ขั้นตอนแรกในการเลือกสถานบริการคาราโอเกะเลยทีเดียว ผู้ที่มีพื้นเพต่างจังหวัดมักจำกัดตัวอยู่เพียงแค่สถานบริการคาราโอเกะระดับล่าง หากพยายามกระเถิบขึ้นขึ้นไปแล้วมักพบกับความไม่สบายใจจากการดูถูกดูหมิ่นจากคนรอบข้าง เว้นแต่จะเป็นบุคคลที่รู้จักกัน ทำงานอยู่ที่นั่น จากการสังเกตพบว่า ลักษณะของการเลือกสถานที่แบบต่างคนต่างอยู่ในอาณาเขตที่จำกัดไว้ด้วยความรู้สึกนั้น มีความสำคัญค่อนข้างมาก และมีผลต่อความสนุกสนาน และบรรยากาศโดยรวมของการใช้สื่อคาราโอเกะของทั้ง 3 กลุ่ม

ในประเด็นต่อไปจะกล่าวถึงอัตลักษณ์ทางชนชั้นซึ่งปรากฏเด่นชัดที่สุดในการวิจัยครั้งนี้

2. ลักษณะอัตลักษณ์ทางชนชั้นทางสังคม และ ฐานะทางเศรษฐกิจ

จากประเด็นเรื่องอัตลักษณ์ด้านภูมิลำเนาที่กล่าวมาแล้วพบว่าประเด็นดังกล่าวมีผลส่งเสริมให้ลักษณะอัตลักษณ์อีกลักษณะเด่นชัดยิ่งขึ้นคือลักษณะอัตลักษณ์ทางชนชั้นซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีอัตลักษณ์ทางชนชั้นของแต่ละกลุ่มดังนี้

อัตลักษณ์ทางชนชั้นทางสังคมและฐานะทางเศรษฐกิจหมายถึงการมีความตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างตนและกลุ่มตนกับกลุ่มอื่นๆในสังคมในประเด็นของชนชั้นทางสังคมและฐานะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การแสดงความหมายร่วมกันและสัญลักษณ์ในด้านการใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง การรูปแบบการใช้ชีวิต การกินดื่ม การเลือกสถานบริการที่มีความสะดวกสบาย และคุ่นเคย

ในกลุ่มตัวอย่างที่ 1 พบว่า เป็นกลุ่มที่มีรายได้ของตัวเองแล้ว เป็นวัยกำลังสร้างตัว ทางบ้านเริ่มให้ความช่วยเหลือน้อยลง บางคนเช่น อ้นและแพท แยกตัวออกมาอยู่ตามลำพัง ในวัยนี้ไม่สามารถใช้จ่ายในการบันเทิงได้เท่ากลุ่มแรก บางคนเริ่มมีภาระต้องผ่อนรถ จ่ายค่ามือถือ และกินอยู่เอง จึงเริ่มรู้จักเก็บออม และมองหาอนาคตมากขึ้น แม้ว่าจะมีชีวิตอยู่ได้อย่างสบายแต่งบประมาณในการใช้จ่ายเพื่อความบันเทิงจะถูกจำกัดลงตามส่วน จัดได้ว่าอยู่ในระดับชนชั้นกลางซึ่งต้องประกอบอาชีพ

ในกลุ่มตัวอย่างที่ 2 พบว่า สมาชิกส่วนใหญ่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนจัดว่าอยู่ในกลุ่มที่มีฐานะเศรษฐกิจทางบ้านในระดับสูง โดยดูจากการใช้จ่ายทั้งการใช้จ่ายเพื่อการใช้สื่อบันเทิงและกิจกรรรมอื่นๆ รวมทั้งการใช้จ่ายในการบริโภคสื่อ เช่น เทปเพลง การชมคอนเสิร์ต ซึ่งมีจำนวนมากและมีความบ่อยครั้ง รวมถึงการใช้เวลาว่างส่วนใหญ่ในการเดินซื้อของ กินข้าว นอกบ้านบ่อยครั้งที่สุดและฐานะของบิดามารดาซึ่งสมาชิกส่วนใหญ่ในกลุ่ม บิดามารดามีกิจการของตนเอง หรือเป็นข้าราชการระดับสูง นอกจากนี้ตัวบ่งชี้อื่นๆ เช่น รายได้ต่อเดือน มีเครดิตการ์ดมีรถยนต์ส่วนบุคคล มีอุปกรณ์สื่อสารทั้งเพจเจอร์และมือถือ ตั้งแต่ยังไม่ได้ทำงาน

สุดท้ายในกลุ่มตัวอย่างที่ 3 พบว่า สมาชิกในกลุ่มจัดอยู่กลุ่มชนชั้นใช้แรงงาน เนื่องจากสมาชิกกลุ่มมีการศึกษาไม่สูงนัก และบางคนจบสายอาชีพ ต้องประกอบอาชีพตั้งแต่อายุยังน้อย แม้ว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนจะไม่แตกต่างจากกลุ่ม 1 และ 2 มากนักแต่ยังมีค่าใช้จ่ายในบ้านต้องรับผิดชอบมากมาย บางคนต้องหาเลี้ยงลูกเมีย ซึ่งรายได้ต่อครอบครัว 3 คนไม่ถึง 20,000 บาท เช่น หนูม ดังนั้น จึงต้องหารายได้เสริมด้วยวิธีอื่นๆ สนธิยา พงษ์ และไก่ มีที่มรดมอเตอร์ไซด์แข่งของตนเอง มักเข้าแข่งในช่วงดึกๆ ของคืนวันเสาร์ แม้จะอันตรายแต่ก็เป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยสร้างรายได้ให้กับเขา จัดอยู่ในประเภทชนชั้นล่าง

แม้ว่าช่วงอายุทั้ง 3 กลุ่มจะใกล้เคียงกัน ชนชั้นทางสังคมกลับเป็นตัวกำหนดให้วิถีการใช้ชีวิต และการใช้สื่อบันเทิงของเขา มีความแตกต่างกัน บางกรณีเช่นที่ อ้อ กลุ่ม 2 เคย

กล่าวในการสัมภาษณ์ถึงลักษณะการเลือกสถานที่ว่าจะไม่เลือกร้างตามร้านข้าวต้ม เนื่องจากมีพวกเสี่ยวเยอะ และดูสมาชิกกลุ่มที่ 1 กล่าวว่าคาราโอเกะจำพวกร้านข้าวต้มริมถนน หรือที่มีหญิงบริการนั้น เขาไม่เคยคิดจะไป เพราะคิดว่า และคาดว่า อุปกรณ์คาราโอเกะเพลง และสถานที่คงจะไม่ดีเท่าสถานบริการคาราโอเกะแบบที่เขาไป แต่ละคนแต่ละชนชั้นจึงไม่เต็มใจจะไปคาราโอเกะในสถานที่ และระดับที่ไม่ตรงกับลักษณะของพวกเขาเอง โดยเฉพาะ กลุ่มที่มีชนชั้นระดับสูง จำซึ่งจัดอยู่ในระดับชนชั้นสูงให้ความเห็นต่อคาราโอเกะระดับล่างดังนี้ว่า

จำ กลุ่ม 2: “ถ้าจะพูดว่าสถานที่ และ บรรยากาศในการร้องคาราโอเกะมีส่วนในการร้องใหม่ มีค่ะ เราไปร้องคาราโอเกะเพื่อหาความสนุกสนาน และ คลายเครียด ไม่ใช่ว่าที่ไหนมีคาราโอเกะเราก็ไปทุกที่ เราจะไปเฉพาะคาราโอเกะที่มีมาตรฐานอะส่วนใหญ่เพื่อป้องกันอันตรายต่างๆ ถ้าเป็นคาราโอเกะแบบที่มีนักร้องหญิง ขายนางที่โต๊ะ พวกเราไม่ไปแน่นอน เพราะสถานที่อย่างนี้คงไม่ปลอดภัยสำหรับพวกเรา ถ้าเกิดเหตุการณ์ร้ายๆขึ้นชาวบ้านทั้งหลายก็จะว่าได้ว่าเรา รนหาที่กันเอง ถ้าจำเป็นจริงๆก็กลับมาร้องที่บ้านไม่ดีกว่าหรือ...”

จากคำกล่าวของจำซึ่งจัดอยู่ในชนชั้นระดับสูงแสดงให้เห็นว่าอุปกรณ์และสถานที่คาราโอเกะเป็นตัวชี้ถึงสถานะทางชนชั้นเหมือนกัน แม้กระทั่งภายในกลุ่ม ระดับของชนชั้นก็มีความแตกต่างกันไป แต่เป็นในลักษณะที่ไม่แตกต่างกันมากเท่าระดับกลุ่ม โดยที่ลักษณะของความแตกต่างนี้กลับทำให้เกิดลักษณะการพึ่งพาอาศัยกันระหว่างสมาชิกในกลุ่มอีกด้วย เช่นในกลุ่ม 1 หากว่าสมาชิกคนหนึ่งคนใดต้องการความช่วยเหลือ เช่น นิว ไม่มีรถยนต์ สมาชิกในกลุ่มก็จะพากลับบ้านไปส่ง/ไปรับ ในกลุ่ม 3 จะช่วยเหลือกันด้วยการหางานให้ ออกเงินให้ก่อนโดยผลัดกันจ่าย ใครมีมากก็จ่ายมาก ใครไม่มีค่อยจ่ายทีหลัง

โดยสรุปจากลักษณะการใช้สื่อคาราโอเกะของกลุ่มที่วิจัยทั้ง 3 กลุ่มนี้แสดงให้เห็นลักษณะอัตลักษณ์ของความแตกต่างทางด้านสถานะทางชนชั้นและเศรษฐกิจอันแตกต่างออกไป ทั้งในระดับกลุ่ม และระดับภายในกลุ่มเอง ซึ่งในระดับกลุ่มนั้นลักษณะของ 3 กลุ่มได้แสดงให้เห็นระดับของความแตกต่างทางสถานะทางเศรษฐกิจอย่างชัดเจนจากการเลือกใช้สถานบริการคาราโอเกะที่มีลักษณะแตกต่างกัน

ในประเด็นต่อไปเป็นลักษณะอัตลักษณ์อีกประเภทหนึ่งที่พบในการวิจัยครั้งนี้ คือ อัตลักษณ์ทางเพศ

3. การแสดงอัตลักษณ์ ทางเพศ

อัตลักษณ์ทางเพศหมายถึง การที่สมาชิกกลุ่มมีความตระหนักในเพศและหน้าที่ของเพศ ตนว่ามีความแตกต่างจากเพศตรงข้ามอย่างไรบ้าง จากการเก็บข้อมูลผู้วิจัยพบว่า มีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเพศดังนี้

1. ผู้ชายมักมีอิทธิพลและความน่าเชื่อถือมากกว่าเพศหญิงในกลุ่มที่มีทั้งสองเพศ
2. ในการร้องเพลงกลุ่มตัวอย่างมักมีการเลือกร้องเพลงที่นักร้องมีเพศเดียวกับตนโดยเฉพาะใน เพศชาย

จากการสังเกตโดยรวมแล้ว เพศ มีบทบาทในประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. เพศชายมักมีอิทธิพล และ ความน่าเชื่อถือมากกว่าเพศหญิงในกลุ่มที่มีทั้งสองเพศ

ผู้วิจัยพบว่าในกลุ่ม 2 ซึ่งประกอบด้วย สมาชิกเพศชายและหญิง เพศชายจะมีบทบาทในการตัดสินใจ การควบคุมอุปกรณ์มากกว่าฝ่ายหญิง เช่น นิ่วจะเป็นผู้ถือ Remote อยู่ตลอด และเป็นผู้นำในการเลือกสถานที่มากกว่าบุคคลอื่นในกลุ่มซึ่งมักเป็นผู้ตาม

2. ในการร้องเพลงกลุ่มตัวอย่างมักมีการเลือกร้องเพลงที่นักร้องมีเพศเดียวกับตนโดยเฉพาะใน เพศชาย

สำหรับเพลงที่ร้องพบว่าสมาชิกแต่ละกลุ่มจะเลือกร้องเพลงตามเพศของตนเป็นหลัก ยกเว้นบางคนเช่น ช็อนกลีน เลือกร้องเพลงของนักร้องลิฟท์และออย เนื่องจากมีความชื่นชอบในตัวนักร้อง เหตุที่เป็นเช่นนี้คือ เพศหญิงมักร้องเพลงของเพศหญิง เพราะนักร้องชายเสียงต่ำเกินไปทำให้ลุ่ม, ดนตรีถูกใจเช่นแนว R&B, เพลงหญิงมักเป็นเพลงช้า ถ้าร้องเพลงของนักร้องชาย เช่น ธงไชย เพราะมีเสียงสูง ทำนองเร็ว และเพลงที่ร้องโดยนักร้องเพศเดียวกันมักเป็นเพลงที่แทน ตัวตนของตนได้มากกว่า

อ้อมกลุ่ม 2 : "เพลงผู้ชายอย่างฉัน (ธงไชย ชูด ธงไชยเซอร์วิส)

มีท่อนหนึ่งร้องว่า "...ผู้ชายในฝันฉันคงเป็นไมไหว่ ถึง

แม้ลำบากใจจะเดินแยกทางวันไหนไม่โทษเธอ" อย่างเพลง

นี้มีแทนตัวผู้ร้องว่าเป็นผู้ชาย ผู้หญิงร้องก็จะดู แปลกๆ"

ผู้วิจัยพบว่าในบางเพลงนั้นผู้ร้องมีการแทนตัวเองด้วยสรรพนามที่ระบุเพศของผู้ร้องเช่น ผม ผู้ชาย ทำให้ไม่สะดกในการร้อง เช่นเดียวกับเพศชาย สมชายกล่าวว่า เพลงเมื่อนั้น แทน

อารมณ์ผู้ชายที่คิดถึงแม่ได้อย่างไม่ขาดเซ็น บางครั้งเพลงคู่ถูกนำมาใช้ในการถ่ายทอดอารมณ์ของผู้ร้องฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เช่นในกรณีของไก่ สมาชิกกลุ่มตัวอย่างที่ 3 พยายามชักจูงให้เพื่อนผู้หญิงของผู้วิจัยร้องเพลง นกเขาคูรักคูกัน หลังจากพยายามจีบอยู่นาน (ตั้งแต่เริ่มเมา)

โดยสรุปในประเด็นของอัตลักษณ์ที่กล่าวไปแล้วนั้นประกอบด้วยอัตลักษณ์ที่เด่นชัดในการวิจัย 3 ประเด็นคือ (1) อัตลักษณ์ด้านภูมิลำเนา (2) อัตลักษณ์ด้านฐานะทางเศรษฐกิจและชนชั้นทางสังคม และ (3) อัตลักษณ์ด้านเพศ

ในส่วนตัวต่อไป จะกล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างอัตลักษณ์ของวัยรุ่นที่พบทั้ง 3 ลักษณะ และ ลักษณะการใช้คาราโอเกะของกลุ่มตัวอย่าง

2.2 ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้สื่อคาราโอเกะและอัตลักษณ์ของวัยรุ่น

ในส่วนของกรณีวิเคราะห์ข้อมูลนี้ตอบปัญหานำการวิจัยว่า “กลุ่มวัยรุ่นใช้คาราโอเกะในการแสดงออก รักษา สร้างอัตลักษณ์ทางสังคมของเขาอย่างไร” และ “การใช้สื่อคาราโอเกะที่แตกต่างกันของวัยรุ่นที่ศึกษาแต่ละกลุ่มมีความสัมพันธ์กับอัตลักษณ์ที่แตกต่างกันของเขาหรือไม่ อย่างไร”

จากการเก็บและวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยพบว่า นอกจากสื่อคาราโอเกะจะตอบสนองความต้องการใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ ได้แก่ ความบันเทิง การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน ด้านอัตลักษณ์ส่วนบุคคลดังที่ได้วิเคราะห์ในส่วนที่ 1 ของบทนี้แล้วนั้น ผู้วิจัยพบว่าลักษณะของสื่อคาราโอเกะเป็นสื่อที่เอื้ออำนวยให้ผู้ใช้ในการปฏิสังสรรค์ระหว่างกันและทำให้มีการใช้สื่อเพลงร่วมกัน จึงมีส่วนต่อการแสดงอัตลักษณ์ร่วมกันของกลุ่มจากการได้ใช้คาราโอเกะร่วมกันซึ่งอาจเป็นเพียงหนึ่งในหลายๆวิธีที่กลุ่มได้กระทำร่วมกัน

ดังนั้นคาราโอเกะจึงเป็นการสร้างประสบการณ์ร่วมกันของสมาชิกในกลุ่มรูปแบบหนึ่ง โดยที่แต่ละคนนั้นมีการนำเอาอัตลักษณ์และประสบการณ์ชีวิตของตนมาใช้ในการสื่อสาร และการสังสรรค์ระหว่างกันในกลุ่มด้วย วิธีที่เขากระทำต่อการใช้สื่อคาราโอเกะในขั้นตอนต่างๆนับตั้งแต่ก่อนกิจกรรม ระหว่างกิจกรรมและภายหลังกิจกรรมนั้นเป็นการแสดงให้เห็นลักษณะอัตลักษณ์ของผู้ใช้แต่ละคนและเมื่อมีการใช้ร่วมกันย่อมมีการนำเอาอัตลักษณ์ที่มีอยู่เดิมของตนมาแลกเปลี่ยน แสดงและปรับใช้ร่วมกัน ซึ่งคือการที่โลกสัญลักษณ์ของแต่ละคนมีการพาดพิงกันเข้ามาใกล้กัน หรือ ถึงขั้นซ้อนทับกันในระหว่างกิจกรรมคาราโอเกะ หรือ การมีแก่นเรื่องเชิงจินตนาการ (Fantasy Theme) ร่วมกันนั่นเอง

โดยจากการเก็บข้อมูลพบว่าลักษณะความแตกต่างของการใช้สื่อคาราโอเกะที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับลักษณะอัตลักษณ์ของแต่ละกลุ่มไม่เหมือนกัน ซึ่งจะพบเห็นได้ชัดในประเด็นทางด้านชนชั้นทางสังคม และฐานะทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ด้านภูมิลำเนา รวมทั้งอัตลักษณ์ทางด้านเพศ ผู้วิจัยพบว่า ผู้ใช้คาราโอเกะแต่ละคนต่างมีลักษณะอัตลักษณ์เดิมของตน และเข้าใจในความเป็นตัวตนของตนในระดับหนึ่งก่อนจะเข้าร่วมกิจกรรม ดังนั้นในการใช้สื่อคาราโอเกะของแต่ละกลุ่มแต่ละบุคคลนั้น พวกเขาจึงเลือกเอาการใช้สื่อคาราโอเกะที่มีลักษณะสอดคล้องกับอัตลักษณ์ของตนมากที่สุดเพื่อเป็นการแสดง รักษาอัตลักษณ์ในด้านต่างๆของตน และกลุ่มที่ตนเป็นสมาชิกอยู่ โดยที่จะพยายามหลีกเลี่ยงการใช้สื่อคาราโอเกะที่ไม่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของตน เพราะจะนำมาซึ่งความไม่สบายใจ ความไม่สนุกสนาน ซึ่งทำให้ไม่สามารถตอบสนองต่อวัตถุประสงค์และความคาดหวังที่มีเบื้องต้นต่อการใช้สื่อคาราโอเกะได้เลย

ตัวอย่างเช่น สมาชิกกลุ่ม 2 ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและทางสังคมอยู่ในระดับสูง จะหลีกเลี่ยงการใช้สถานที่คาราโอเกะที่มีระดับต่ำกว่าชนชั้นของตน ทั้งๆที่สถานบริการคาราโอเกะดังกล่าวมีเพลงในแบบที่เขาเลือกใช้อยู่ด้วย เช่นเพลงของคริสตินา เพลงของนิโคล แต่สมาชิกกลุ่มที่ 2 มีความคิดเห็นว่าการต้องนั่งอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นๆที่ไม่ใช่สมาชิกกลุ่ม และมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำกว่า ทำให้ผู้ใช้คาราโอเกะกลุ่มที่ 2 มีความรู้สึกไม่มั่นคง ไม่ปลอดภัย และไม่สนุกสนาน ในกรณีนี้แสดงให้เห็นว่าอัตลักษณ์ด้านชนชั้นทางสังคมและฐานะทางเศรษฐกิจเป็นตัวกำหนดให้รูปแบบการใช้สื่อคาราโอเกะของกลุ่มที่ 2 เป็นไปในรูปแบบนี้ นอกจากนี้ผู้วิจัยพบว่า การตระหนักถึงอัตลักษณ์ด้านชนชั้นทางสังคมและเศรษฐกิจของกลุ่มที่ 2 นั้นเป็นกระบวนการที่ถ่ายทอดมาตั้งแต่ระดับสถาบันครอบครัวของสมาชิกกลุ่ม บิดามารดาของสมาชิกกลุ่มที่ 2 ต่างพยายามชี้แนะให้บุตรของตนตระหนักถึงความมีฐานะร่ำรวย ความเป็นคนชนชั้นสูงด้วยการสั่งสอนให้บุตรของตนดำเนินตามรอยที่ตนกำหนดไว้ เช่น บิดาของจำได้นำลูกสาวมาปลูกฝังการใช้สื่อคาราโอเกะที่แอนแอนคาราโอเกะซึ่งเป็นสถานบริการระดับสูงที่ตนเป็นสมาชิกอยู่ โดยจำได้รับการปฏิบัติต้อนรับแขกเช่นบิดาของตน อีกทั้งมีการใช้ประโยชน์จากสื่อคาราโอเกะในการสร้างความรู้สึกกล้าแสดงออกในที่สาธารณะตลอดจนเป็นการเรียนรู้แบบแผนธรรมเนียมปฏิบัติของบุคคลในชนชั้นเดียวกันด้วย

ขณะเดียวกัน การใช้สื่อคาราโอเกะยังเป็นกิจกรรมที่สำคัญในการรวบรวมเอาคนกลุ่มเดียวกันที่มีอัตลักษณ์และที่ต้องการให้คนเข้าใจว่าตนมีลักษณะเป็นคนกลุ่มนี้ เข้าไว้ด้วยกัน เป็นกิจกรรมกลุ่มที่ต้องอาศัยสมาชิกในกลุ่มที่มีลักษณะอัตลักษณ์เหมือนกัน มีรสนิยมสอดคล้อง

คล่องและ มีความพึงพอใจใจสิ่งเดียวกัน ทำให้เราสามารถบ่งชี้อัตลักษณ์ของคนได้จากการใช้คาราโอเกะได้จากการใช้คาราโอเกะของเขา เช่นเดียวกับที่ความแตกต่างของลักษณะพฤติกรรมคาราโอเกะนั้นั้นเป็นเพราะอัตลักษณ์ที่แตกต่างของเขานั้นเองดังเช่นลักษณะการใช้สื่อคาราโอเกะที่พบในการศึกษาครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มต่างตระหนักถึงอัตลักษณ์ที่ตนมีอยู่แล้ว

ดังนั้นความสัมพันธ์ระหว่างอัตลักษณ์ของวัยรุ่นและการใช้สื่อคาราโอเกะ จึงมีลักษณะเป็นความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างกัน โดยที่ทั้ง 2 ประเด็นนี้มีความสัมพันธ์กันอยู่โดยคาราโอเกะมีส่วนให้อัตลักษณ์ของกลุ่มถูกแสดงออกมาได้ชัดเจนยิ่งขึ้นในรูปแบบที่เกื้อหนุนซึ่งกันและกันอยู่ การใช้คาราโอเกะเกิดขึ้นเพราะอัตลักษณ์ของกลุ่ม เช่นเดียวกับที่อัตลักษณ์ของกลุ่มโดยเฉพาะใน 3 ประเด็นที่พบเด่นชัด คือ อัตลักษณ์ด้านภูมิปัญญา อัตลักษณ์ด้านชนชั้นทางสังคม และฐานะทางเศรษฐกิจ และ อัตลักษณ์ด้านเพศ นั้นเกิดขึ้นมาจากลักษณะเฉพาะของสื่อคาราโอเกะนั้นเอง

สรุป

ในบทนี้เป็นการวิเคราะห์สิ่งที่พบในการวิจัยครั้งนี้เพื่อตอบปัญหานำการวิจัยว่า "วัยรุ่นมีการใช้สื่อคาราโอเกะในการแสดงออก รักษา สร้าง (ใหม่) ของอัตลักษณ์ทางสังคมของเขาอย่างไร" โดยประกอบด้วย

ส่วนที่ 1. เป็นการวิเคราะห์ลักษณะพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2. ความสัมพันธ์ระหว่างอัตลักษณ์ของวัยรุ่นที่พบในการวิจัยและการใช้สื่อคาราโอเกะ ได้แก่ (1) การวิเคราะห์อัตลักษณ์ที่ปรากฏในการวิจัย (2) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมคาราโอเกะและอัตลักษณ์ของวัยรุ่น

โดยสรุป จากการวิเคราะห์พบประเด็นต่างๆดังนี้

1. พฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่าง

ในส่วนนี้พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มมีการใช้สื่อคาราโอเกะที่แตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์และความคาดหวังที่มีต่อสื่อคาราโอเกะ โดยที่กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีความคาดหวังว่าคาราโอเกะจะตอบสนองความต้องการในด้านความบันเทิง ด้านการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่ม ด้านอัตลักษณ์ส่วนบุคคล โดยผู้วิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดนี้ไม่ได้คาดหวังว่าคาราโอเกะจะให้ประโยชน์ในด้านข่าวสารข้อมูลเลย แต่เมื่อจบการใช้สื่อคาราโอเกะแล้วพบว่า ผู้ใช้คาราโอเกะต่างได้รับข้อมูลข่าวสารในทางอ้อมจากการมีปฏิสัมพันธ์การพูดคุยในเรื่องที่

สนใจภายในกลุ่ม โดยที่พฤติกรรมต่างๆที่กระทำในการใช้สื่อคาราโอเกะเช่น การเลือกเพลง การเลือกสถานที่ การแสดงออก และการจ่ายเงินนั้นเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงอัตลักษณ์ในด้านต่างๆที่สมาชิกกลุ่มแสดงต่อกลุ่ม

2. ความสัมพันธ์ระหว่างอัตลักษณ์ของวัยรุ่นและการใช้สื่อคาราโอเกะ

ในส่วนการวิเคราะห์นี้ผู้วิจัยชี้ให้เห็นว่า อัตลักษณ์ของวัยรุ่นนั้นมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการใช้สื่อคาราโอเกะของวัยรุ่นแต่ละกลุ่ม ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการใช้สื่อที่แตกต่างกันออกไป ทั้งนี้เพราะสมาชิกกลุ่มมีการแสดงออก การธำรงค์รักษา และการสร้างอัตลักษณ์ร่วมกันในกลุ่มที่ตนสังกัดอยู่เป็นผลให้พฤติกรรมของสมาชิกในกลุ่มเป็นไปในทางเดียวกันทั้งนี้ อัตลักษณ์ที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อพฤติกรรมการใช้สื่อคาราโอเกะของกลุ่มตัวอย่างได้แก่อัตลักษณ์ด้านภูมิลำเนา อัตลักษณ์ด้านชนชั้นทางสังคมและฐานะทางเศรษฐกิจและอัตลักษณ์ด้านเพศ

ผู้วิจัยพบว่าสมาชิกในแต่ละกลุ่มได้รับความพึงพอใจจากการเลือกใช้สื่อคาราโอเกะในลักษณะที่แสดงถึงอัตลักษณ์ของกลุ่มที่ตนเป็นสมาชิกอยู่ และหากมีการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบของคาราโอเกะไปจากเดิมแล้ว ผู้ใช้จะไม่ได้ได้รับความพึงพอใจเลย

ในบทที่ 6 จะเป็นการสรุปผลการวิจัย ข้อจำกัดในการวิจัยครั้งนี้ และ ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป